

Additio. Iohannis I Ca. I Additio

In capitulo. iij. vbi dicit in postilla. Circa primum sciendum q littera hec dupliciter est exponenda.

Additio. Sicut dictu fuit in additione sup scilicet p. martionem rerum et earum distinctionem no est varianda expositio lralis sacre scripture de pductione rex q in illo caplo tradit idē dicendū est de expositioe xboz bti Petri in B lo co cū dicitur: Latet ei eos rē. qd nō depēdet ex varietate opinio nū pdictaz: s ppa expositio bul' sar' bī in glo. vbi sup illud xbu: Latet ei eos B volētes q erāt celi pus rē. sic dicit: iō di cū oia pfeuerare eodē mō: qz v' de nesciūt v' fingūt se nesci: reyr nos decipiāt: duo dei iudicia altez p ignē qd restat b dicit:

Glo. ordi.

Sup q re cum p oz. ad pa. rē. De q sic loquit Hieron. Papias iohis auditor hieropolitan' epus in alla qnz tū scripsit volumina: q pnotauit explanationū sermo nū dñi. In qb' cū se in p fatioe asserat: nō varias opiniones seq: s aplos hie auctores. ait: Cōsidera bā qd Andreas: qd Petr' dixit: sent: qd Philipp' qd Thomas: qd Jacob' qd Iohes: qd Marthe' qd al' qd al' qd al' discipuloz vñi? Quid etiā Aristio r senior iohā nes discipul' xpi loqbanē? Non em tān mihi libri ad legendū p sunt: qz vna vox r vsqz hodie in suis auctorib' psonās. Et q aparet in ipso cathalago nominuz: aliū esse iohes q in aplos ponit: Aliū esse seniorē iohem quē post Aristionē enūerat. Hoc autē diximus ppter pōzē opinionē: quā a plerisqz retulimus traditā in du as posteriorēs eplās Iohis: non apostoli esse: sed pbyteri.

In pncipio eplē ad cōmēdatio nē sermonis diuinitatē r hūanitatē xpi designat: in q charitatē dei ad hoies r suā ad illos qbus scri bit: insinat. Scripsit Iohes euāgelii aduersus dogmata here ticoz: q de xbi enitate male sen tiebāt r male pdicabāt: scribit eti am eplam aduersus eorundē here ticoz stulticiā: in q de fidei r cha ritatis pfectione agit: vt intelliga mus qd credere: qd diligere debe mus. Multi enim prauis dogma tib' induci: de sinceritate fidei et charitatis nō bñ intelligebāt: dī cebant em opa esse charitatis cre bro putari: luxurari: consentire vitis alienis: Hdcentes cōicare passionib' xpi: r ceteris q iplent p charitatē dei r pximi.

Incipit epla pma beati Iohā nis apostoli.

Quod fuit ab initio.

In xō esse deitatis qd audiuius p le gē r pphas: qd vī dimus sensibiltē ho

mine veniente: qd pserimus: di uinitatē aduerētēs in homine et man' ptractauerūt: de xbo vite. nō fortuitu pserētēs ei q in car ne visus: s cū multa ptractatione pseruātēs scripturas phibentes testimonii de ipso xbo. Qd vidit aliqs nūciare pōt aliqs: qd pfecte cōspexerit: aliqn nō pōt explicare xbis. Ab initio. Fuit ab ini tio dei filius. sed eundem in carne viderunt et audierunt discipuli.

Et manus

Latet eos q celi. i. iste aer hūid' r tps d q dicitur: Dilu' i celo cog' ut tps sūt. Erāt pus. i. inf' pores creatas mūdi. Et pus. i. an diluuiū. Et q terra erat pus pstitēs d aq. i. p remotionē aq: q opante xbo dei pgregata ē vñū r ita appuit arida. Et pstitēs p aquā: qz diuina dispositioe venis aqz ē tota plēa: sic corp' aiā venaz sanguine ne ariditate deficeret: si irrigatio deficeret aqz p q duo i duab' p'tib': aer r tra q tūc erāt i vndis alteri' mōi q iste. Perijt inūdata aq diluuiū. Mā supiores ptes si attingit diluuiū. Celi at q nūc sūt r tra eodē xbo dei repositi: in eā for mā quā mō hūc. Fūr refluati igni. in mell' cōmutādi. In die iudicij. hec in glo. q p'ia ē r psona lfe: nec indiget introducti one variāz opinionū: vt patet bene p'sideranti.

M. dely.

Incipit epla pma bti Iohis apli. Ca. I

Quod fuit ab initio.

Hic incipit ter tia ps pncipal' bui' libi in q ponūt eplē bti Iohis apli et euāgeliste. r qz fm ordinē do ctrine cōia de ber spātia pce dere. iō ponit pmo eplā ad v formandū ho mines gñaliē. sedo ad infoz mādū aliqs p sonas spālē in pncipio eplē scde. Pns in duas ptes di uidit. i. in pe miū r tractatū q icipit ibi: Et hec ānūciatio. In plogo tria fac: quia pmo reddit auditores attētos. se cundo dociles sine doctoz ibi Et vita. tertio beniuolos. ibi: Quidimus. Circa p'mū sci endum q diffi cultas materie reddere bz au ditores atten tos. nam ad ca piēdū talia rez qrif maior at tentio. In illa xō q spectant ad doctrinā ca tholicā maxia difficultas ē cir ca emanationē filij a p're in di uinitē. de q tra ctat. j. v. ca. di cēs: Tres sunt qui restionuz dāt in celo: p' xbu r spūsan ctus. s. h. maxi ma difficultas ē circa icarnatio nez p'one filij

Ex libro de viris illustribus p fatio sancti Hierony mi in epistolas canonicas Iohannis.

Iohānes apls quē iesus dilexit plurimū filius cebedei: frater Jacobi apli: quē he rodes post passionem dñi decollauerat: nouissimus oium scripsit euāgelii: roga tus ab asiē epīs aduersus cherinthū ali osqz hereticos. Et maxime tūc Ebionitaz dogma cō surgēs: q asserūt xpm ante mariā nō fuisse. Qñ etiā cō pulsus ē diuinā eius natiuitatē edicere. S r aliā cau sam huius scripture ferūt. Qd cum legisset Matthei Abarci r Luce volumina: pbauerit qdem textū histo rie: r vera eos dixisse firmauerit: s ynius tūc annū in q passus ē post carcerē iohānis historiā texuisse. p'eter misso itaqz āno cui' acta a trib' exposita fuerāt: supio ris tps anteqz iohes clauderet in carcerē gesta narra uit: sicut manifestū esse pōt his q qrtuoz euāgelioz vo lumina legerint: q res diaphoniam q videbat iohan nis esse cū ceteris tulit. Scripsit autē vnā eplam: cui' exordiiū hoc ē: Qd fuit ab initio qd audiuius r vidi mus oculis nrīs: qd p'spexim' r man' nrē tractauerūt de xbo vite: q ab vniuersis eccl'asticis r eruditissimis viris cōprobat. Reliqz autē duē qz pncipiū est: Senior electe dñe r natis ei' r sequens Senior Caio charissi mo: quē ego in veritate diligo rē. Iohis pbyteri asse run' cui' r hodie altez sepulchz apud ephesum ostē diē: r nōnulli putāt duas mēozias eiusdē iohis euā geliste eē. Sup q re cū p ordinē ad papiā auditorē ei' ventū fuerit disserem'. Quartodecimo igi' āno scōaz post neronē psecutionē mouēte domiciano: in p'ath mos insulā relegat' scripsit apocalypsim. Quā interp tan' Justin' martyr r hyrene'. Infecto autē domicia no: r act' ei' ob nimā crudelitatem a senatu rescissis: sub nerua pncipe redijt ephesum: ibiqz vsqz ad Traia nū pncipē pfeuerās: totas asiē fundauit r rexit eccle sias. Confectusqz senio: sexagesimo octauo anno post passionē dñi mortu': r iuxta eandē vrbē sepultus est.

Argumentū in p'mā canonicā beati Iohannis.

Rationē verbi r q de ipse sit charitas manife stat: r susurronez frat' nec deū scire: nec pi os fieri posse eousqz dissertat: vt esse cōprobet homi cidas: eo q odiū sit interfectionis occasio.

Incipit epla pma beati Iohannis apli.

In pncipio erat xbu r ver. erat rē. i. ab initiali. i. a parē

Quod fuit ab initio **Capitulum I**

Et manus. Magna familiaritate ei... Luc. 24. f. bere palpato pbauim: et an post resurrectione qb' dicit: palpare videte. b. Vidimus. Manifestata: q' no infideles et testes sum: et vidim: et incredul' annu' cientes martyres effecti sumus. c. Annu' ciam' vo. Sic p' eos audiuimus nos: b' no vidim: minus g' felices q' illi. d. Et vos so. Quicq' vult soci' dei fieri p'us dz societari ecclesie adunari. Nec minus hnt q' p' aplos q' p' seipm cre/ diderut. e. h' dicit: h' dicit q' no videt et cre/ diderit. Et itez: h' dicit p' his rogo tm' sz et p' his q' credituri sunt p' xbu' eoz in me. f. Et hec e' anu'. Quare xbu' ca/ ro factu' e' qd' noui attulit mudo: cur venit pariz' h' frustra fuit. vide quid voluit docere: qz deus lux e' hac snia diuine puritat' excellen'ia moftrat: qua' imitari iubemur. h' manichei p'furan' q' dei natura a pncipe tenebray' cicut bello victa' et victata. i. Annu' ciam' vo. qm' de' lux e'. Applicum' nos ad lucem: et lux nob' irradiauit. Tenebre eram: mo' p' luce lux sum' et alios illu/ minam: duz p'ca dimitti et tenebras expelli vulticiam. g. Deus lux e'. Qui ergo vult h'c societate cu' luce p'ellat tenebras pctoz: qz tenebre cu' luce so/ cietate h'c no' pnt. vñ sequit: Si dixe/ rimus. h' est: cur xbu' caro factu' e' vt b' annu' cietur mudo. i. Si dixerim'. h' acten' comedatio eple. h' ondit q'lit' charitas sit h'nda. i. Et in te. ambu. me. Peristentes in pctis et alios ob/ scurates no' coputant in mebris etus. vñ: Que p'uetio xpi ad belial: q' socie/ tas luci ad tenebras? k. Si am. in luce. Ita sum' mudi: sz th' no' debemus putare nos q'diu viuimus oino pos/ se a peccatis mundari. l. Sicut et

Job. 20. f. Ibi. 17. c.

2. Cor. 6. c.

Nico. de lyra

assumētis naturā humanā in vnitate suppositi: de q' dicit. j. iij. Mis spūs q' p'fiter' Iesum xpm in carne venisse ex deo est. et h' est qd' dicit: qd' fuit ab ini/ tio. c. Costructio e' suspēsiua vsq' ibi: Annu' ciam' vobis. et io sic p'strueda e' lra: Annu' ciam' vobis qd' fuit ab ini/ tio. i. xbu' qd' p'cessit efnal' a p're q' e' pncipiū seu initū tot' emanatiōis p/ sonay. fm q' dicit Aug'. iij. de trinita. p'f' est pncipiū tot' trinitat'. pncipiū em' significat id a q' aliqd. pcedit xbu' siue fili'. nā et eodē xbu' q' et fili' pce/ dit a p're. io p' d' pncipiū siue initū filij siue xbi. et q' ille sit intellect' hu/ ius l're: p'z p' h' qd' subdit. aliq'bus tū iterpositis de xbo vite. Cōsequen' p' cedit ad mysteriū incarnatiōis dicēs: a. qd' audiuimus. i. a iohē baptista incarnati xbi p'cone: cui' discipulus fu/ it ille. Iohēs apl's et euāgelista: et dicit cōf' doctores q' ipe et andreas fuerūt illi duo discipuli q' audito a b'ō iohē baptista de xpo: Ecce agn' dei. secuti sunt iesum: Job. j. sz iohēs xps/ sit nomē andree et suū tacuit: qz nolēbat se comedare. b. qd' vidim' oculis n'ris. cu' ipō p'uersando. fm q' dicit Job. j. Verbu' caro factū e' et h'rauit in nobis: et vidim' gl'iam ei'. oculis em' corp'alibus viderūt ei' hūanitatē: et diuinitatē eius ocul' men/ talib' p' fidē: et nō solūm p' fidē cōez q' est ex auditu: sz etiā p' illustrationē spālē: q' est qd' dāmo ex visu. io subdit. c. qd' p' spectum. i. pfectius inspexim'. viderūt em' apli xpm tecos illu/ minantē: mortuos suscitantē et hmōi. q' nō pnt nisi diuina xru/ te fieri: et talia frequē faciebat impando tāq' p'ria xru'te: et sic xrus diuinitat' videbat' qd' dāmo in opib' illis sic eā in effe/ ctibus suis suo mō. d. Et man' n're p'trectauerūt. ad decla/ rationē veritat' sue resurrectionis: Luc. vl. Palpare et videre qz spūs carnē et ossa nō h'z sic me videtis h'c. e. De xbo vi/ te. qz xbu' incarnatū e' vita p' essentia' et etiā p' efficacā. est em' auctor vite

auctor vite grē nature et glie. f. Et vita. Dic reddit audito/ res dociles. illa em' q' clari' cōg'sunt: clarius p'ferunt. vñ die/ ro. in. plogo sup' p'etate cubū dicit: qd' meli' nōimus meli' et p'ferim'. apli xō de diuinitate fuerūt magis illuminati q' ali' p' cedētes vel futuri: p' qd' clari' potuerūt docere de diuinitate: hoc fac' auditores dociles. io dicit: Et vita. i. xbu' qd' e' vita p' essentia: vt di/ ctū e'. g. Manifestata e'. p' opa diuina in humanitate assumpta exercitata. h. Et vi. nos apli ceter' clari'. i. Et te. d' visu et auditu. k. Ne erat a. p. vt e/ docti sit. l. Vita eter. i. xbu' icarna/ tū: vt dicit' e' Job. xvij. Nec e' vita et/ nau' cog'scat te solū deū vep: et quē mi/ sisti ihm xpm. m. Ne erat a. p. vt p' sona distincta ab eo p' efnā g'nationē in diuina natura. n. Et ap. no. sp'alit' in hūanitate assumpta. o. qd' vi. h' vltio reddit auditores beniuolos ex bonita/ te finis huius doctrine. nā p' eā h'c vita grē in p'nti et vita glie i' fuso: et h' e' qd' dicit: qd' vidimus. r. eā exposuit. s. s. Annu' ciam' vo. vt et v. io. ha. no. p' charitatē q' e' eadē cū grā: vt ei insepa/ bilis anera. q. Et so. no. sit cū p. et fi. et h' intelligit' spū'stū's q' e' etia i' trinita/ te p'sona. p. charitatē ei tota trinitas i' bitat mētes iustoz: sic amās bitat i' amato et ecōuerit. p' qd' dicit. j. iij. Qui māet i' cha. i' deo ma. et d' e' i' co. sic et h' est i' pctōib': sz sit i' eis p' pntia' efnā et potētia: p' quē modū etiā e' in ceter' creatur': et qz societates grē e' dispositio ad societate glie. io subdit: f. Et feri. vo. vt. d' glia iā hita i' spe. g. Et g. v. sic p. q' h' bēbif i' re. Et h' e' an. f. in i' to. p' mō h' accedit ad tractatus: in q' agit d' his q' i' p' mō h' b'ezuit p'libat. Sūt at' tria: vt p'z ex p'dict'. i. efnal' x/ bi g'natio. tp'al' ei' icarnatio. fidelis ad iuicē et cū dō associatio. et d' h' tractat' i' p'cessu hui' eple. h' tū eodē ordie. nā vt p'ntu' et dicēda dicit' imediate p'mo tractat' d' vltio. i. d' dei et fidelis associa/ tiōe. scdo d' xbi icarnatiōe. iij. ca. etio de ei' eterna g'natiōe. ca. v. Arca p'mū sciēdū q' societates dei et hōim i' charita/ te i'choat' i' via: et p'sumāt i' p'ria. igif p' mō tractat' d' ea vt i' via h'c. scdo put' i' p'ria expectat'. ca. iij. p'ria diuidit' in tres p'tel. nā p'mo excludit' h' societate' i'pedimētū. scdo iduc' ad ei' p'motiū. ibi: Et i' h' scimus. etio vt enitēf' p'dicte societate' facte dissipatiū. ibi: Nolite dilige. p'ria adhuc i' duas. qz p'mo de clarat' p'positū. scdo p'cludit' itē. i' p'ncipio ca. seqnt'. p'ria adhuc i' duas. qz p'mo fac' p'positū. scdo remouet qd' dā falsū dicit'. ibi: Si dixerim'. Arca p'mū sciēdū q' silirudo fac' associatio nē: Eccl. xij. E' anial' diligit' sibi sile.

a s' et verbū caro factum ē b' s' cum hominibus conuersante c' s' et vidimus gloriam eius. qd' audiuim' : qd' vidim' ocul' n'ris: a s' vira. i. eius et mores et etiā spū'alibus oculis diuinā virtutē eius in mōre cognouimus. b' s' verum corpus non fantasma a quōd' p'sperimus : et manus no/ s' viuificāte in aia et in corpe. stre cōtrectauerunt: dē verbo vi/ a s' panis angeloz assumptioe carnis hoibus in/ noruit: miracul' claruit: surrexit: et alios secū sur/ gere fecit. p' hec vita manifestata est. b' te: et vitā manifestata est: et vidi/ mus et testamur et annu' ciamus c' esse cū fidelib' s' in efnā diuinitate vobis vitā eternā: que erat apud/ s' ex tpe in hūanitate s' repetit' patrē: et apparuit nobis. Quod/ a s' i carne b' s' xba ex ore ei' c' s' q'li debet' cre/ dere illis q' viderūt et audierūt. vidimus et audiuimus annu' ciam/ a s' q' h' vidist' b' s' n' p' ali' q' sp'alit' q' s' h' vt b' n' vi/ uēdo: b' n' credēdo: p'nter oia f'cedo. d' amus vobis: vt et vos societate/ a s' et p' n'raz societate' trāscaitis ad dei so/ habeatis nobiscū: et societas no/ a s' et p' n'raz societate' trāscaitis ad dei so/ cietate s' vt sim' heredes dei coheredes xpi. stra sit cum patre et filio eius iesu/ s' nō trāscaitis nūciam' s' mōrie comedamus c' h'risto. Et hec scribimus vobis/ a s' in h' seculo in vnitate ecclesie et in futuro in an/ geloz societate b' s' vt multos ad eandē societate' ducamus. c' s' vel nostrum vt gaudeatis: et gaudiū v'strum/ s' sit plenū. Et hec est annu' ciatio/ s' credendam quā audiuimus ab eo et annu/ s' qz p'ellit tenebras pctoz. ciamus vobis: qm' deus lux est/ s' i. ignorātia vel neq'ia s' ergo et tenebrę in eo non sunt vlle. Si/ s' p' fidē et charitatē que deo sociant dixerimus qm' societatem habe/ a s' in pctis b' s' p'ctm p'cō addētes i mus euz eo: et in tenebris ambu/ a s' i nob' s' ore et ope s' dū alios ad idē mēdaciū lamus: mētīmur et vitatē nō faci/ c' ex'plo nō inducim'. s' si eadē eā dicimur lux q' xps dicit' e' lux. i. ex'plo ei' illuminātes alios. k mus. Si at' in luce ambulamus: e

Dis caro ad sibi silez p' iugef: et ois hō sibi sili associabit: et p' oppositū dissilitudo i'pedit eā. i. q. cor. vj. Que em' p'icipatio iusticie cū iniquitate: aut q' societates luci ad tenebras: p'ctm aut tenebra e'. et ideo fac' dissilitudinē ad deuz q' e' lux x'ra: et p' h'is i'pedit societate' cū eo. dicit' g'. Et h' e' anu' ciatio. i. res anu' ciatio ne dig'. Quā au. ab eo. i. a xbo incarnato. Et an. vo. tāq' apli et m'istri: qd' sit ill' s' dicit'. q' m' d' ely et rē. h' audierūt ab eo: Job. ix. Quid sū i mōdo lux sū mudi. lux ei h'z rōnē manifestatiū. In xbo at' diuio oia declaraf: p' qd' p'rie lux d' vt Aug. iij. sup' hēn. Xps nō d' sic lux sic lapis: s' ill' d' p'rie: h' figurate. Et tene. i'grātie et culpe. In eo n' sit vlle. null' ei defect' i' eo pōt eē. io s' dicit: Si dixerim' rē. b' Et i te. am. i. culpe: et p' h'is i'grātie: q' sp' p'comitat' culpa. iij. Et h' coz: I'grat' ois mal'. et p'rouer. xij. Errāt q' opant malum. c' d' mētīmur. xbo: qz lum' p'icij maloz n'oz. b' Et v. h' fa. mētīdo factor: et nō solū xbo. hypocrisis em' mēdaciū e' in fa/ cto. c' Si at' in luce ambulam'. vlnēdo in meritoz'is opib'. Societate

Sicut et ipse in luce... In luce esse dicitur...

Societate huius ad iudicium... Societate huius ad iudicium...

Charitatem.

sicut et ipse est in luce societate habet

mus ad iudicium: et sanguis iesu christi...

lij eius emundat nos ab omni peccato...

dixerimus: quoniam peccatum non habemus...

ipsum nos seducimus et veritas in nobis non est...

Si confitemur peccata nostra: fidelis et iustus est...

ut remittat nobis peccata nostra: et emundet nos ab omni iniquitate...

Si dixerimus quoniam non peccavimus: mendacem facti sumus...

et verbum eius non est in nobis. Amen.

Quia si quis dixerit: non peccavi: sed et si peccaverit: aduocatum habebimus...

patrem iesum christum iustum. Et ipse est propitiatio mundi...

propter peccata nostra: non pro nostris autem tantum: sed etiam pro totius mundi...

quoniam in terra que facit bonum et non peccat...

Sicut et ipse dicit: Filioli mei. hec predicata sunt vobis...

ut non peccetis. Sed et si quis peccauerit: aduocatum habebimus...

patrem iesum christum iustum. Et ipse est propitiatio mundi...

propter peccata nostra: non pro nostris autem tantum: sed etiam pro totius mundi...

quoniam in terra que facit bonum et non peccat...

Sicut et ipse dicit: Filioli mei. hec predicata sunt vobis...

ut non peccetis. Sed et si quis peccauerit: aduocatum habebimus...

patrem iesum christum iustum. Et ipse est propitiatio mundi...

propter peccata nostra: non pro nostris autem tantum: sed etiam pro totius mundi...

quoniam in terra que facit bonum et non peccat...

Sicut et ipse dicit: Filioli mei. hec predicata sunt vobis...

ut non peccetis. Sed et si quis peccauerit: aduocatum habebimus...

Et san. le. xpi filii... Societate huius ad iudicium...

Et iustus est... Societate huius ad iudicium...

1. p. 4. b

2. p. 9. d

De pe. bl. 2. c. 11. emm inquit. De ple. di. 2. c. 11. c. 11. c.

A

Si mandata

Si mandata

Adoleſcentes. Adoleſcentie tps p̄ incētia carnis lu
 blicū: s̄ p̄ robur etatis habile certamī: ⁊ hi tentamenta
 voluptatū x̄bi dei amore vicerūt: ⁊ p̄secutiōes atēpserūt.
Inſantes. Humiles sp̄s: qui q̄ magis humilian̄ sub
 potētī manu dei: eo ſublim̄ ⁊ nox̄ arcana diuinitat̄: vñ:
 Reuelasti ea puulis. **S**cribo vob̄ in. **C**ōſiderate etiā atq̄
 etiā: qz iuuenes eſtis. pugnatē vt vicatis. vicite: vt coronem̄
 ni. humiles eſtote: ne in pugna
 cadatis. **T**ra vicisti. **T**ra
 hebant iūc tps ex ſolitudine
 ad lupanar: s̄ iſti viriliſ reſiſtē/
 do vincebāt. **H**olite dilige
 re mūdū. **A**timū mundo ad ne/
 ceſſitatē: ſz nō diligite ad ſuper
 ſuitate: ⁊ carnis curā ne feceri
 tis in deſiderijs. **H**olite dili
 gere mūdū. **A**nū cor duos ſibi ad
 uerſarios amores nō capit. **A**d
 dicati in charitate: ſup hāc radi
 cē nihil edificetis: niſi qd̄ p̄ue
 nit charitati: qz nō poteſtis du
 obus dñis ſeruire. **S**ic dilectio
 dei ſons omniū x̄tutū: ita dile
 ctio mūdi omniū vitiōz. vñ ſe/
 quit: **A**m̄ oē qd̄ ē in mundo.
Mū oē qd̄ ē in mūdo. **H**es
 dilectores mundi nihil hñt niſi
 bec tria: quib̄ oīa vitiōz gene
 ra comp̄hedunt. **C**ōcupiſcētia
 carnis: eſt deſideriū oīum q̄ ad
 voluptatē ⁊ delicias corpis p̄
 tinēt: **A**t cib̄ por̄ ⁊ vebitus ⁊
 bñōi. **C**ōcupiſcētia oculoz: eſt
 oīs curioſitas q̄ ſit in diſcedis
 artib̄ magicis: in ſtemplādis
 ſpectacul: in ſupnacuis acq̄rē/
 dis reb̄ ⁊ palib̄: in diuoſcēdis
 carpēdiſq̄ vitijs p̄rioz. **S**up
 biavitē: cū q̄s ſe iactat in hono
 rib̄ magnas familias expetit.
Herectria viciō ē adā: qz ci
 b̄ vebitū ꝑcupiuit: voluit eſſe
 ſcēs bonū ⁊ malū: voluit eē ſic
 deus. **H**ec tria vicit x̄pus: qz nō
 eſt cap̄ amore panis corpalis
 nō deſcēdit de p̄na qd̄ eēt tēta
 re dei: noluit extolli ſup regna
 mūdi. **C**ōcupiſcētia. **Q**ue
 ꝑcupiſcētia ⁊ ſupbia n̄ ē ex p̄re.
Hugna vitiōz nō ex deo ē p̄re
 ⁊ dicitō: ſz ex mūdū amore quē
 deo ꝑſerim̄. **S**ec̄ de hoīes re/
 ctōi: ſi ſe miſcuerūt iſtū q̄ſtō
 nib̄. **H**erectatoz maloz ē: ſz
 vnūquifq̄s tentatur a propria
 concupiſcētia. **Q**ui au
 tem facit voluntatem. **H**oc eti
 am modo poteſt haberi chari
 tas: ſi nllō iſtictu hereticoz de/
 uicti eſt: a fide ⁊ ceter̄ q̄ ſūt dei
 ⁊ vt eam teneatis p̄manēat in vobis que auდიſtis ab ini
 tio. **A**p̄t̄ cās ſiloli: qz nouiſſima hora. **S**iloli mei no.
 At p̄ h̄ debet ꝑſiſtē: qz mlti at̄ x̄pi q̄ vos volūt ſeducē:
 ſit̄ audist̄: qz at̄ x̄ps ve. cū q̄ſtō et̄ ipetu ⁊ errore audistis
 vētū at̄ x̄p̄m: cū tāta violētia ⁊ iſti veniūt. **I**n. xj. hora
 ſum̄. venit ſaluator in carne: ⁊ ſecutura ē peſtis at̄ x̄pi: q̄
 ꝑcentia ſalutis ipugnet: q̄ vineā quā x̄ps excolit extirpet:
 ⁊ hui⁹ neq̄ſſim̄ capitis iā multa mēbra ꝑmiſſa ſunt: a q̄b̄
 cauēdū ē: qz iā iminet ſinis ſeculi. **T**el nouiſſima hora. i.
 ſilis nouiſſime. **S**ilis ē hec ꝑſecutio illi future. **H**ic
 anti x̄pi multi. **A**nichriſti omnes heretici: omnes qui ſi
 dem quam conſitentur verbis deſtrūit actibus. oēs x̄po
 contrarij: qui venturo ſuo capiti teſtimoniū reddunt:
 quia myſterium iniquitatis iam operatur. **A**nichri
 ſti. **Q**uia baptizati ⁊ chr̄ſtimate vncti per que melius poſ
 ſunt decipere: ſunt chr̄ſto et eccleſie eius contrarij.

Eū q̄ ab initio eſt. **S**cribo vobis a
 a **adolescentes: quoniā vicisti ma**
 s̄ humiles sp̄
 b **lignum. Scribo vobis infantes: b**
 quoniā cognouistis patrē. **S**cri/
 s̄ cōmēdat ⁊ repetit: memōre vos eē p̄res ſi ob
 liuſiſim̄ eū q̄ ab initio ē p̄dicit̄ paternitatem.
 c **bo vobis patres: quoniā cogn**
 a s̄ q̄ in ſtruce animi ⁊ amore x̄bi dei incētia car
 nis vicisti ⁊ diabolo viriliter reſiſtiſti b s̄ nō
 ex vobis: ſed quia ver. dei.
 d **bo vobis iuuenes: quoniam fōz**
 a s̄ filius dei p̄dicario filij dei
 e **tes estis. ⁊ verbū dei in vob ma/**
 a s̄ ⁊ turpe eēt vncti ab illo quē vicisti b s̄ vo/
 bis oībus hoc ſcribo.
 f **net: et vicisti malignum. Adli d**
 a s̄ abūdātia mūdi v̄ pulchritudinē eius b s̄ vt
 auz ⁊ argenti ⁊ oēm ſi ſup dicit̄.
 g **te diligere mūdū: neq̄ eā que i f**
 s̄ qz ſicut ꝑ odiū ꝑximi ſea per
 h **mundo sunt. Si quis diligit mū/ s**
 amorē mūdi extinguit amorē dei ⁊ c.
 i **dū: nō est charitas patris in eo. b**
 a s̄ cū ꝑ tactū v̄ guſtū caro delectat b s̄ q̄ viſu
 delectat vt i pulchris vebibus ⁊ auro et talibus
 k **Quoniā omne qd̄ est in mundo i**
 a s̄ cū ꝑ tactū v̄ guſtū caro delectat b s̄ q̄ viſu
 delectat vt i pulchris vebibus ⁊ auro et talibus
 l **cōcupiſcētia carnis est: ⁊ cōcupi/ k**
 s̄ oīs ambitio ſeculi
 m **ſcētia oculorum: ⁊ ſupbia vite m**
 s̄ nō ē ex deo creāte ex p̄ne nobis ꝑuidere ſz ex co
 ꝑ nos applicamus ad mundum
 n **que nō est ex patre: ſed ex mūdo n o**
 a s̄ ꝑri debem̄ adherere ſi mōdo: qz b s̄ i nouā ſoz
 mā ē ſz q̄ illa die ꝑbit̄ oēs cogitatiōes eoz
 o **est ⁊ mundus tranſibit et concu/ q**
 s̄ nō q̄ tūm dicit̄: dñe dñe
 p **piſcentia eius. Qui autē factio r**
 s̄ qz eterna q̄ſiuit
 q **luntatē dei: manet in eternū. Si s**
 s̄ ꝑpe ē ſinis vnctioz
 r **lioli mei nouiſſima hora ē: ⁊ ſicut v**
 s̄ deo et eccleſie eius cōtrarius
 s **audistis quia anti x̄pus venit: r**
 k **nunc anti x̄p̄ſti multi facti sunt. r**
 s̄ ⁊ qz multi anti x̄pi ſunt b s̄ abſq̄ dilatiōe ve
 nient dies iudicij.
 t **Quī ſcimus qz nouiſſima hora ē. s**

tio circa dicta facit breuem recapitulatiōē: ad maiorem dictozum
 firmitatem. ibi: **H**ec ſcripsi vobis. **P**rima in duas: quia ꝑmo mo/
 net hereticos cauere. ſecōdo docet eos cōſc̄re. ibi: **S**z vos. **A**rcā
 ꝑmū dicit̄: **S**iloli. **H** accipit ſiloli largius q̄. s̄. ſ. p̄ oib̄ fidelib̄: q̄
 dicunt ſiloli b̄ri **I**obis: eo q̄ erat apls in ill̄ ptib̄. **Q**uī nouiſſima
 hora ē. i. ſexta etas ⁊ vltia hui⁹ mūdi: q̄ ſimul currit cū ſeptia q̄ eſt
 etas quieſcentiū in celo a tpe paſſionis x̄pi p̄ quā apta eſt ianua ce
 lestis. **A**ll̄ exponit de tpe anti x̄pi: qd̄ d̄: hora nouiſſima: eo q̄ ē
 futurum circa ſinē mundi. tamē aliquo mō incepta a tpe apl̄ in q̄
 eſt bion ⁊ cherintus ſurrexerunt ⁊ plures alij heretici: q̄ fuerunt ſi/
 gura anti x̄pi: ſicut b̄riſ **I**obes baptiſta d̄: veniſſe in ſpū helic: **A**n
 ce. ſ. ⁊ huic expoſitioni magis ꝑcordat ſra ſequē: cū d̄: **E**t ſi
 cur au. quia an. venit. i. venturus eſt tpe ſuo. **Q**uī anti x̄pi
 multi ſa. ſunt. ſ. heretici corrupentes veritatem euāgelij: ſicut fa
 ciet anti x̄ps. **U**nde ſci. i. ex hoc ꝑp̄d̄im̄. **A** **Q**uia nouiſſi
 ma hora eſt. i. q̄ tps anti x̄pi quodāmodo incepti in eis.
 * **E**x nobis

† i. q. a. c.
 eccleſia q̄
 bis ita.

Manete in eo. Et nunc filioli ma. Crebra itera...

Et cum ap. in iudicio. Habebam si. i. certitudinem de virtutibus...

Manete in eo. Et nunc filioli manete in eo: vt cum apparuerit ha...

Manete in eo. Et nunc filioli manete in eo: vt cum apparuerit ha...

Adete qualem charitatem. Dedit nobis pater: vt filij dei nomine...

Adeditio. Primi in quibus tora lex et prophete...

Adete qualem charitatem. Dedit nobis pater: vt filij dei nomine...

Adeditio. Primi in quibus tora lex et prophete...

Adete qualem charitatem. Dedit nobis pater: vt filij dei nomine...

Adeditio. Primi in quibus tora lex et prophete...

Adete qualem charitatem. Dedit nobis pater: vt filij dei nomine...

Adeditio. Primi in quibus tora lex et prophete...

Adete qualem charitatem. Dedit nobis pater: vt filij dei nomine...

Adeditio. Primi in quibus tora lex et prophete...

Adete qualem charitatem. Dedit nobis pater: vt filij dei nomine...

Adeditio. Primi in quibus tora lex et prophete...

Adete qualem charitatem. Dedit nobis pater: vt filij dei nomine...

Adeditio. Primi in quibus tora lex et prophete...

Adete qualem charitatem. Dedit nobis pater: vt filij dei nomine...

Adeditio. Primi in quibus tora lex et prophete...

De code. di. cille. rex. rarus. in fine.

Et nos scimus qd. nro de sturibus se extollat: nemo suaz virtū pauplatē metuat qd frēs diligit ap tū dat in dicitū: qd ad forte iustoz pteat. **W** Ma ner i m. Vita carnis aia: vita aie de. Corpis mors amittit spm: aie mox amittit deū. Qui s p odū frū amittit deū: amittit vitam.

Q ut o. f. bo. qd ex odio i seqt frēs. pncat ad irā r dī scordia: sic qd ad se occi dit en in anima. Si qd cō tēnat odiū frīs: nū ptemnet in corde suo homicidiū? Ad mouet man? ad occidendū: r homicida iā tenet: viuit il le: iste infector indicatur.

Mo hz vitā etnāz. In p petuō cū cain dānabit: qd h gne homicidij tenet vt dis cordet a frīb. **E** In h co gnouimus cha. dei. p ppo sitis multas rōnib? de habē da charitate: tā dē supponit de charitatē pfectiōe sub ex emplo passiois dñice: hanc pet? monē hre cū dño in rōgāt: p fiterē se amare cui dicit: Lū at senueris exten des man? tuas r al? te cin ger: r ducet q tu nō vis. In qbus xbis vt aiaz p onib? poneret: docebat. Valozes em charitatē nemo hz: qz vt aiaz. i. ponat qz p a. s. i. s. si vlex tps oportunitate: vt ex hūana infirmitate nō pti gerit aiaz ponere: debem? saltē res nras p frīb? depo nere: h ē nutrimētū chari tatis. Qui didicit rē suam dare: qbz poterit rēpm de ponere. **E** Filioli. Quia nō ē pfecta charitas in illo: q nō ponit aiaz p frīb?: vel q falsē nō dat pecuniā. q vt pfectā charitatē hēatis fili oli eius dē patris nō diti. rē.

Quō dilig. v. n. l. In xbo pura locutio: nō op? In lin gua multiplex orō itelligit: sic qdā sepe repetitis sermo nib? affectū suū volūt cōmē dare. **D**iligam? ope r ve. qz i etā fallimur in dile ctioe ex hūana infirmitate: nō fallimur i mercede: quia maior ē corde nro r nouit q celo fiat oia. **E** t veri tate. Et simplici intētiōe hū

ficia ptemus non ppter tactantiam vel ppter ali quod temporale cōmodum: sed respectu solius dei. **I**n hoc cog. q. c. v. l. In hoc q veritatem dili gimus: scimus q ex veritate sumus. i. scimus nos ex deo (qui est veritas) hanc veram dilectionē ha bere: r ex hac dilectione scimus nos esse in conspe ctu. i. pmereri eius p̄spectum: r in hac etiam suade mus corda nostra ad meliora opera excogitanda.

Et in p̄spe. c. f. c. n. i. tales cogitationes corda no stra habere suademus: que diuinis sint digne con spectibus. Omnes enim qui aliquit facere dispo nūt: ad idē factū meditantū corda sua se auertere suadēt. Sz q mala cogitat: si posset dō occultaret. q dō bōa hī facillime cordib? suadēt: vt p̄spectus del patērii desiderēt: qd ē iudiciū magne pfectionis eū sua opa v cogitat: a dō gaudet videri: qd q fac xitate venit ad lucē vt māifestent ei? opa: qz i deo facta sūt. **I**n m si re. Et magnū ē q p dilectio nem ita mūdas hēmus cogitationes q deo eas vo lumus oñdē

sunt: vīa aut bona. r subdit cāz bonitatis dīcēs: **E** nos scim? certū tudinalitē si referat ad aplos qd receperunt spm̄scm̄ in signo visibili r in gra fuerūt pfirmati: r de h p diuinā reuelationē fuerūt certificati. Si autē ad alios referat: tūc h scire accipit p pbabili iectura. **E** m trās lati sum? de morte. culpe. **E** Ad vitā. grē. **E** m diligim? frēs. opa xō ex charitate facta sunt meritoria: iō subdit p oppositū. **E** Qui nō diligit manet in morte: qz caret charitate q ē vita aie. **E** Dis q odit frēs suū. qd ē peius qz nō diligerē eū. **E** Homicida est. sū hī? spūalitē r frīs sui corpālitē: dispositiue tū. nā odit ē dispositio ad homicidiū: sic dicitū ē de catn. **E** Et scitis qm̄ ois ho. nō hz vitam etnā in se manēt: qz nō hz grāz q est in nob que dā inchoatio vite etnē: q summat in glia: q est grā p̄sumata. **E** In h cognouim? hīc p̄r in ducit ad actū fratne charitatis p exemplū xpi: qd mori voluit p nra salute. r pmo facit suā indu ctionē. scdō aliqz exclusionē ibi: Qui habuerit rē. Circa p̄mū p̄z lra vsqz ibi: **E** Et nos de. p fra. a. po. i. vitā corpālē p salute eoz spūali expo nere. **E** h debitū p̄z ex ordie charitatis fm̄ quez de? sup oia diligēd? ē: r post ipm̄ aia. p̄ria: r ter tio loco aia. p̄mū. q̄rto r vltio. p̄mū corp? fm̄ Aug. j. de doctrina xpiana. Ponū hō min? dili gibile fm̄ ordinē rectū d̄z exponit. p salute mag? diligibilē. p̄p qd vita corpālē ē exponēda p spūa li salute. p̄mū: non tū oēs sp ad hoc tenent: nec vniformit. cuius rō ē: qz cui libet sp iminet cura sui corpis. si aut cura de salute spūali. p̄mū: sed solū in casu necessitatis: vt si qz videat p̄litari p̄mū spūalitē r nō possit sibi aliē subuenire: ni si p h q talis vidēs exponit se morti corpālī: ta li casu tenet h facere r nō als. r h mō videt bea tus Vitalis marty r Arsinū medicū in articulo mortis positū p fide xpi r expauescentē: suis ex hortatiōib? roboraſse: p q ad mortē fuit p̄dena tus. Illi hō q curā aiaz hūt: vt sacer dotes cura ti: epi r alij p̄lati: nō solū in h casu h etiā in alijs tenent p salute subditoz suoz vitā exponere cor porālē: vt p̄te si lupus itret gregē ad corūpm̄ dū eū in fidē vlt moib? alit nō esset pastor: sz mer cēnarius: fm̄ testimonium saluatoris Job. x.

Qui habuerit. h p̄r oñdit in aliqz defectū hui? charitatis dīcēs: **Q**ui habuerit substantiā hui? mūdi. i. diuitias. Dic tāgī duplex casus i q elemosynā facere necessitat? ē r p̄cepti. **E** n? acci p̄t ex pte faciētis. i. qz hz sup flūū victui r vestitui: p̄siderat? necessitatib? p̄sone r stat? r nō solū fm̄ p̄ntē statū: sz etiā fm̄ ea q pbabilit p̄nt occur rere r frequē occurrūt. r fm̄ h d̄z Luc. xj. **E** d̄ su perest dare elemosynā. vñ Basili? p̄melici pa nis ē quē tu tenes: nudū tunica quā in p̄clani cō seruas: discalciaſti calce? q apud te mareſcit: idē gētis argētū qd possidem? iūmatū: q circa tot iurariis q̄r dare valeres. r h idē dīc Amb. in be cretis di. xlvij. c. Sic hī. r h nota q d̄: **Q**ui ha buerit substantiā hui? mūdi. i. diuitias sup flūas mō dicto. Scdō casus accipit ex pte recipiētis. i. qn̄ patit vrgētē necessitatē r nō apparet vñ sustē tari possit nisi p elemosynā istī. r tūc iste tenet dare non solū de sup flūo sic i casu p̄dicto: sz etiā d̄ necessario: si p̄sone sue fm̄ idiuiduū p̄sideratez qz p̄ q libet tenet sibi qz alit si sit i necessitate sūt: sz d̄ necessario sui stat? nā q libet d̄z se restringere vt p̄mū adiuuet i vltia necessitate. r fm̄ h b̄ dīc: **E** m Et vi. f. suū ne. hre. f. vltimā. **E** t clau. vi. f. ab eo. subuētōez ei denegādo. **E** Quō cha. v. m. i. eo. q. d. nullo mō. i tali em̄ casu ē trās gressor p̄cepti diuini. p̄p qd dīc Amb. **P**asce fame moriētē: si h pauist occidist. **E** Filio. h p̄r iducit ad debitū diligēdī modū dīcēs: **F**ilio li mei si nō diligam? xbo. f. tm̄. sic illi q xbo dicit se frīb? cōparit: sz d̄ fa cto nihil. r h ē amor fiet? siue van? **E** Meqz lingua. f. fallaci. sic ioab dixit amase. q. Reg. xj. **S**alue mi frat. r statū iter fecit eū. r h amor si solū ē fier? r van? sz etiā p̄ltozius. **E** Sz ope. h p̄mū. **E** Et xitate. h scdm̄. **E** In h diligēdī mō. f. efficacitē r xacitē. **E** Cognō. qm̄ ex ve. sum? . i. ex deo q ē ipa vitas. **E** Et i h p̄pe. ei? sua. c. nra. ad vere charitatis opa. **E** Et alit suadebim? corda nra. i. p̄sideret p̄trare poterim? corā eo cor da nra. qz si alit diligerem? . f. vane vel false: h facere h possem? . iō s̄dīfē y. **E** m si re. nos cor nrm̄. de vana vel falsa dilectioe. **E** Maior ē de? c. n. r. n. oia. p̄p qd talis vanitas vel falsitas nō latebit eū. **E** Charis simi si cor nostrū nō reprebende. nos. de vana vel falsa dilectione.

Qui non diligit: manet in morte. **O**mnis qui odit fratrem suum homicida ē. **E**t scitis quoniam omnis homicida non habet vitam eternam in se manentem. **I**n hoc cognouim? charitatem dei: quoniam ille pro nobis animā suā posuit: et nos debemus pro fratribus animas ponere. **Q**ui habuerit substantiam huius mundi: et viderit fratrem suum necessitatem patientē et clausit viscera sua ab eo: quomodo charitas dei manet in eo? **F**ilioli mei non diligamus vobis neqz lingua: sed opere r veritate.

In h cognoscimus: qm̄ ex veritate sum? : r in conspectu ei? suadebimus corda nra. **Q**ui si rep̄hēderit nos cor nrm̄: maior ē de? corde nro: r nouit oia. **C**harissimi si cor nrm̄

tari possit nisi p elemosynā istī. r tūc iste tenet dare non solū de sup flūo sic i casu p̄dicto: sz etiā d̄ necessario: si p̄sone sue fm̄ idiuiduū p̄sideratez qz p̄ q libet tenet sibi qz alit si sit i necessitate sūt: sz d̄ necessario sui stat? nā q libet d̄z se restringere vt p̄mū adiuuet i vltia necessitate. r fm̄ h b̄ dīc: **E** m Et vi. f. suū ne. hre. f. vltimā. **E** t clau. vi. f. ab eo. subuētōez ei denegādo. **E** Quō cha. v. m. i. eo. q. d. nullo mō. i tali em̄ casu ē trās gressor p̄cepti diuini. p̄p qd dīc Amb. **P**asce fame moriētē: si h pauist occidist. **E** Filio. h p̄r iducit ad debitū diligēdī modū dīcēs: **F**ilio li mei si nō diligam? xbo. f. tm̄. sic illi q xbo dicit se frīb? cōparit: sz d̄ fa cto nihil. r h ē amor fiet? siue van? **E** Meqz lingua. f. fallaci. sic ioab dixit amase. q. Reg. xj. **S**alue mi frat. r statū iter fecit eū. r h amor si solū ē fier? r van? sz etiā p̄ltozius. **E** Sz ope. h p̄mū. **E** Et xitate. h scdm̄. **E** In h diligēdī mō. f. efficacitē r xacitē. **E** Cognō. qm̄ ex ve. sum? . i. ex deo q ē ipa vitas. **E** Et i h p̄pe. ei? sua. c. nra. ad vere charitatis opa. **E** Et alit suadebim? corda nra. i. p̄sideret p̄trare poterim? corā eo cor da nra. qz si alit diligerem? . f. vane vel false: h facere h possem? . iō s̄dīfē y. **E** m si re. nos cor nrm̄. de vana vel falsa dilectioe. **E** Maior ē de? c. n. r. n. oia. p̄p qd talis vanitas vel falsitas nō latebit eū. **E** Charis simi si cor nostrū nō reprebende. nos. de vana vel falsa dilectione.

Qui non diligit: manet in morte. **O**mnis qui odit fratrem suum homicida ē. **E**t scitis quoniam omnis homicida non habet vitam eternam in se manentem. **I**n hoc cognouim? charitatem dei: quoniam ille pro nobis animā suā posuit: et nos debemus pro fratribus animas ponere. **Q**ui habuerit substantiam huius mundi: et viderit fratrem suum necessitatem patientē et clausit viscera sua ab eo: quomodo charitas dei manet in eo? **F**ilioli mei non diligamus vobis neqz lingua: sed opere r veritate.

In h cognoscimus: qm̄ ex veritate sum? : r in conspectu ei? suadebimus corda nra. **Q**ui si rep̄hēderit nos cor nrm̄: maior ē de? corde nro: r nouit oia. **C**harissimi si cor nrm̄

tari possit nisi p elemosynā istī. r tūc iste tenet dare non solū de sup flūo sic i casu p̄dicto: sz etiā d̄ necessario: si p̄sone sue fm̄ idiuiduū p̄sideratez qz p̄ q libet tenet sibi qz alit si sit i necessitate sūt: sz d̄ necessario sui stat? nā q libet d̄z se restringere vt p̄mū adiuuet i vltia necessitate. r fm̄ h b̄ dīc: **E** m Et vi. f. suū ne. hre. f. vltimā. **E** t clau. vi. f. ab eo. subuētōez ei denegādo. **E** Quō cha. v. m. i. eo. q. d. nullo mō. i tali em̄ casu ē trās gressor p̄cepti diuini. p̄p qd dīc Amb. **P**asce fame moriētē: si h pauist occidist. **E** Filio. h p̄r iducit ad debitū diligēdī modū dīcēs: **F**ilio li mei si nō diligam? xbo. f. tm̄. sic illi q xbo dicit se frīb? cōparit: sz d̄ fa cto nihil. r h ē amor fiet? siue van? **E** Meqz lingua. f. fallaci. sic ioab dixit amase. q. Reg. xj. **S**alue mi frat. r statū iter fecit eū. r h amor si solū ē fier? r van? sz etiā p̄ltozius. **E** Sz ope. h p̄mū. **E** Et xitate. h scdm̄. **E** In h diligēdī mō. f. efficacitē r xacitē. **E** Cognō. qm̄ ex ve. sum? . i. ex deo q ē ipa vitas. **E** Et i h p̄pe. ei? sua. c. nra. ad vere charitatis opa. **E** Et alit suadebim? corda nra. i. p̄sideret p̄trare poterim? corā eo cor da nra. qz si alit diligerem? . f. vane vel false: h facere h possem? . iō s̄dīfē y. **E** m si re. nos cor nrm̄. de vana vel falsa dilectioe. **E** Maior ē de? c. n. r. n. oia. p̄p qd talis vanitas vel falsitas nō latebit eū. **E** Charis simi si cor nostrū nō reprebende. nos. de vana vel falsa dilectione.

Qui non diligit: manet in morte. **O**mnis qui odit fratrem suum homicida ē. **E**t scitis quoniam omnis homicida non habet vitam eternam in se manentem. **I**n hoc cognouim? charitatem dei: quoniam ille pro nobis animā suā posuit: et nos debemus pro fratribus animas ponere. **Q**ui habuerit substantiam huius mundi: et viderit fratrem suum necessitatem patientē et clausit viscera sua ab eo: quomodo charitas dei manet in eo? **F**ilioli mei non diligamus vobis neqz lingua: sed opere r veritate.

In h cognoscimus: qm̄ ex veritate sum? : r in conspectu ei? suadebimus corda nra. **Q**ui si rep̄hēderit nos cor nrm̄: maior ē de? corde nro: r nouit oia. **C**harissimi si cor nrm̄

tari possit nisi p elemosynā istī. r tūc iste tenet dare non solū de sup flūo sic i casu p̄dicto: sz etiā d̄ necessario: si p̄sone sue fm̄ idiuiduū p̄sideratez qz p̄ q libet tenet sibi qz alit si sit i necessitate sūt: sz d̄ necessario sui stat? nā q libet d̄z se restringere vt p̄mū adiuuet i vltia necessitate. r fm̄ h b̄ dīc: **E** m Et vi. f. suū ne. hre. f. vltimā. **E** t clau. vi. f. ab eo. subuētōez ei denegādo. **E** Quō cha. v. m. i. eo. q. d. nullo mō. i tali em̄ casu ē trās gressor p̄cepti diuini. p̄p qd dīc Amb. **P**asce fame moriētē: si h pauist occidist. **E** Filio. h p̄r iducit ad debitū diligēdī modū dīcēs: **F**ilio li mei si nō diligam? xbo. f. tm̄. sic illi q xbo dicit se frīb? cōparit: sz d̄ fa cto nihil. r h ē amor fiet? siue van? **E** Meqz lingua. f. fallaci. sic ioab dixit amase. q. Reg. xj. **S**alue mi frat. r statū iter fecit eū. r h amor si solū ē fier? r van? sz etiā p̄ltozius. **E** Sz ope. h p̄mū. **E** Et xitate. h scdm̄. **E** In h diligēdī mō. f. efficacitē r xacitē. **E** Cognō. qm̄ ex ve. sum? . i. ex deo q ē ipa vitas. **E** Et i h p̄pe. ei? sua. c. nra. ad vere charitatis opa. **E** Et alit suadebim? corda nra. i. p̄sideret p̄trare poterim? corā eo cor da nra. qz si alit diligerem? . f. vane vel false: h facere h possem? . iō s̄dīfē y. **E** m si re. nos cor nrm̄. de vana vel falsa dilectioe. **E** Maior ē de? c. n. r. n. oia. p̄p qd talis vanitas vel falsitas nō latebit eū. **E** Charis simi si cor nostrū nō reprebende. nos. de vana vel falsa dilectione.

De pe. di

cu ergo

6. q. i. c. f. m. De pe. di. c. homicid. ozum.

Job. 1. d

D

Fidu. ba.

Ilumus ostēdere: quia etiā si scia accusaret nos int? et veller latere deū: qz nō bono aīo bona nra facere mus: tñ deo latere nō possem? qz maior ē corde nro et nouit omīa. valet qz dilectio q nos pmedat illi quē latere nō possumus.

Et qd p. Magna pmissio et desiderabil fidelibus. Sz siqs adeo perner sus: vt celestib? pmissis n̄ delectet: saltē timeat qd e cōtrario sapia tribuēt ito: nat q auerit aurez suā vt nō audiat legē: orō ei? crit execrabil.

Et h̄ em. Mādātū singulari mō pponit. et duo sibiūgit: qz h̄ nequeūt separi.

Et q. Quia mercede h̄ mādata fidei et dilectōis feruent ex equit.

In illo māet rē. Quimis tpiū? crescentis ecclesie cadebat spūs super credētes: et loq̄bant liquis: et faciebāt miracula.

Sz nūc nō eget ecclesia exteriorib? signis. Dis q bz fidei et charitatis testat in se spm manere.

Ca. IIII

Harissimi noli. oī spūi cre. Mlti heretici: mlti scismatici dntent iēsu in carne venisse: sz factis negāt nō h̄ndo charitatē. Charitate x̄bū caro factū ē: qz nō h̄z charitatē: negat eū venisse i carne. et h̄ nūc spm ex deo nō h̄re spūs dei nō sono lique: sz amādo et faciēdo dīc iēsu i carne venisse. Per sus venit vt colligat: heretic? spargit: hec nō h̄z spm dei.

Et mlti rē. Charitate nō h̄ntes: et vnitatē ecclesie prauo dogmate scindētes: nihilomin? spm scim in se p̄ndūt eē s̄dāt: vt p̄fruct? pbent si sūt p̄fendo vel veri p̄ber: qz nō colligunt de spm̄s vne: neqz d̄ tribul sic?

Dis spūs q cō. Multi heretici q vnitatē ecclesie separe prauo dogmate volebāt hūc x̄ficulū ex ep̄la raserūt: ne p̄ eū erroris convincerentur.

Holuit. Qui deū ab hoīe distinguit: q mēbra a deo diuidit: q x̄ba dei male interpretat: q a deo male viuēdo recedit.

Ipi d̄ mūdo. Ipi spūs nō sunt dīligēdi: nō sunt audiēdi: qz etiā x̄pi nomē iuocāt: et si gno x̄pi se notāt: tñ sunt d̄ illoz nūero q mūdāna ci piūt: qui celestia ignorāt.

Ipi d̄ mūdo lo. Rōne mundāne sapie. pbantes non posse deum homines mortuum suscitare: hominem mortalem in celis habere mansionem: et alia huiusmodi.

In dilectio: sz certi sum? q purā dilectioez fratrum hēm? salutē fratrum q̄rēt: n̄ aliō emolimentū. Ite si nō reprehenderit in orōne dīca dū dicim? dimitte non reprehenderit nos: fiduciaz nobis debita nra: sic et nos di. de. no.

Habemus ad deum: et quicquid petierimus accipimus ab eo: quoniam mādata eius custodim? et ea que sunt placita cōzam eo facimus.

Et hoc est mādatū ei? vt credamus in nōmine filij ei? iesu christi: et diligāmus alterutrum qui seruat mādata ei?: in illo manet et ipse in eo.

Harissimi noli. Ap̄lm. III. Ite omni spiritui credere: sed probe spirit? si ex deo sint: quoniam multi pseudo prophete extierunt in mundum. In hoc cognoscitur spiritus dei. Omnis spiritus qui confitetur iesum christū in carne venisse: ex deo est. Et omnis spiritus qui soluit iesum: ex deo non est. Et hic est antichrist? de quo audistis: quoniam venit: et nunc iā in mūdo ē. Vos ex deo estis filii: et viciastis eum quoniam maior ē q in vob ē: qz q in mūdo. Ipi de mūdo sūt: ideo de mūdo

Idu. h. ad deū. si nris necessitatib? recurrēt ad ipm.

Et qd qd pe. de p̄tinetib? ad nram salutē et p̄seruantē accipiem? ab eo. nō tñ sp̄s tñ: sz tpe oportuno. nā aliqñ differt p̄tētiōez fidelis iplere: vt nō sic vilescat qd p̄stat. et vt p̄tiori desiderio et postulatōis repetitōe meritū eis accrescat.

Et s̄dāt rō iplētōis cū d̄. Am mā. ei? custodimus rē. ipe at custodiētib? mādata ei? vitā eternā p̄mittit: Mart. r. r. Si vis ad vitā ingredi serua mādata: et fidelis ē ad iplēdo p̄missa. Et q̄ sint ei? mādata subdit dīcēs. Et h̄ em. ei? rē. h̄ accipitur singulare p̄ plurali: qz oīa mādata ei? p̄tinent in fide p̄ dilectioez opante. Ro. r. ij. Pleitudo gl̄e gl̄e ē dilectio. Et q̄ ser. mā. ei?. p̄ dilectōez ad iplēdo. In illo manet. sic amās in amaro. et etiā eōuerto rē. Et in h̄ l. q. m. in nob. dicto mō. t̄. De spū. h̄ p̄ spm. Quē de. nob. si h̄ itel ligat de brō iohanne et alijs ap̄ls. istud scire est p̄ certitudinē diuine reuelatōis. si autē de alijs: ē p̄ p̄babillē p̄curat: vt dicitur est. s. eodē ca. Ca. IIII

Harissimi. Hec est sc̄da ps p̄ncipal tractat? hui? ep̄l. in q̄ brōs iohes agit de x̄bi in carnatiōe. et p̄mo veritatem declarat. sc̄do declarationē p̄firmat ibi: Et nos vidim?. Prima in duas: qz p̄mo determinat veritatē. sc̄do iudicet ad charitatē ibi: Charissimi. Et qz opposita iuz se postea magis elucēt. iō determinādo veritatē ponit iuz oppositā falsitatē. Et diuidit in duas p̄tes: qz p̄mo determinat veritatē in cōpātōe ad docētes. sc̄do cūdo ad audiētes ibi: Ipi de mūdo sunt rē. Circa p̄mū dīc: M̄. Nolite oī spūi credere. i. oī loquēt de spūalib? in q̄ incarnatiōe x̄bi ē de maiorib? n̄. Sz pbate spūs. mod? at pbādī postea ponit: sz p̄mo ponit rō. pbādī cū d̄: M̄. mlti p̄fendo p̄ber. i. multi doctores falsi de incarnatione. p̄teritū in mūdum. i. ebion et cherintus: vt dicitur est. s. Et subdit modum pbatiōis cum dicit: qz In hoc cognoscit spūs dei. i. loquēs de spūalibus ex inspiratione diuina. Omnis spūs rē. ex deo est. i. loquit ex inspiratione diuina. rps em̄ est nomen suppositi in duplici natura. s. diuina et humana. in diuina ab eterno. in humana ex tempore. Venit igitur in carnem humanam naturam assumendo in virgine: sed venit in carne nascendo de ea in carne assumpta. et sic patet qz venisse in carne includit venisse in carnem: quia secundum p̄supponit p̄mum. p̄ter quod apostolus magis exp̄ssit secundum q̄ p̄mum. Et omnis spiritus q̄ soluit iesum. sicut ebion et cherintus negantes eius diuinitatem: et omnes male sentientes de incarnatione verbi. Et ex deo non est. i. non loquitur ex spiritu diuino: sed maligno. ideo subdit: Et h̄ est anti x̄ps. non in persona sed in figura: vt dicitur est. s. ij. ca. et sic patet littera sequens cum dicit: De quo audistis rē. Vos ex deo estis filii. per baptismum regenerati. Et viciastis eum. i. figuralem anti x̄pm confitendo iesum x̄pm esse deum et verum hominem. Et viciastis eum. i. mūdū de uincendo concupiscentiam oculorum et carnis et superbiam vite: que nomine mūdū intelliguntur: vt dictum est. s. ij. ca. Quoniam maior est qui in vobis est. spūs dei in quo viciastis concupiscentias mundi et non virtute p̄p̄ia. Et qui in mūdū. i. qz spiritus malignus qui habitat in hominibus mundanis et excitat concupiscentias p̄dictas b̄. Ipsi. hic consequenter determinat veritatē ex parte audientium. Circa quod sciendū qz quilibet libenter audit illud ad quod prontatem habet et oppositum abhorret: ideo heretici in doctrina sua lababant hoībns mūdānis delectabilia: vt sic facillius peruerterent eos circa credibilia. Et hoc est quod dicit: Ipi. i. heretici qui sunt figura anti x̄pi. De mūdo sunt. i. querentes huius mundi delectabilia. vnde dicit Augustinus in libro de vilitate credendi: Hereticus est qui alicuius temporalis cōmodi et maxime gl̄ie p̄ncipatusqz sui grā fallas ac nonas opiniōes gignit vel sequit. Ideo de mūdo loquunt. nā ex abūdantia cordis os loquitur. Et mūdus eos.

Iob. 1. c.

Iob. 1. c.

Charissimi.

Charissimi di. n. Comendavit charitatem multis modis. id ad eius singulari laude accedit: in qua enim maxime de beato audire. id diligit ex deo: non est: et deum novit: quia deo charitas est. Dixerat: charitas ex deo est: hunc super addit: deo charitas est. Charitas est affectus animi ad diligendum deum propter deum et proximum propter deum. Item alibi: Tu autem dicitur neque affectus animi neque animus sed deus deus animi tuus es.

Qui facit contra charitatem contra deum facit: facile quia videatur cuius facere contra hominem sed deum facere quis non timet.

Charitas ex deo est. Filius deus est ex deo. Spiritus sanctus deus est ex deo et non tres dicitur: sed unus deus pater filius et spiritus sanctus: et ille diligit in quo habitat spiritus sanctus. Ergo dilectio est deus: sed deus qui ex deo: et ita vere dicitur: et dilectio ex deo: et deus dilectio est. Cum dicitur ex deo: aut filius intelligitur: aut spiritus sanctus: cum apostolus dicit: Charitas diffusa est in cordibus nostris per spiritum sanctum qui datus est vobis: intelligimus dilectionem spiritus sanctum esse: hic est fons in quo non coicatur alienus: cum in omnibus alijs sacramentis ecclesie coicetur. Ad hunc fontem bibendum nos hortatur: diligamus inuicem.

Deus de charitate. Non differt in deo ut iustus et iusticia dicatur ut diligens et dilectio dicatur: quia non transnominative a iusticia dicitur iustus: vel diligens dilectio neque: quia iusticia vel dilectione habetur: sed quia est iusticia vel dilectio.

In hoc appuit. Probando quod deus charitas est: quod nos diligit voluit inducere nos suo exemplo ut inuicem diligeremus: et ad noticiam eius veniremus. Sicut deus non expectavit ut eum diligere mus: sic nos non expectemur ut alij nos diligant: sed hoc diligamus.

Dilectio patris probata est: quia misit filium: dilectio filij: quod mortuus est. Non quasi nos. Non prius dileximus ut quasi merito nostre dilectionis ipse diligeret nos: sed et ipse prior dilexit nos: ut precunte gratia eius nos eum diligamus.

Propiciatione. Alia translatio litatozem: id est sacrificatozem pro peccatis nostris.

Et nos debemus alterutrum diligere. Dilige et quod vis fac: sine taceas dilectione tace: sine clamam dilectione clama. de hac radice non potest nisi bonum exire.

Deum nemo vidit unquam. Sicut videtur ista visibilia corporis sensibus nota sic non videtur deus. Sed et si aliquando hoc modo videndi visus est: non sicut iste nature videtur: sed voluntate visus est: specie qua voluit apparere latente natura et incommutabiliter in se permanens. Eo autem modo quo videtur sicut est: nunc fortasse videtur ab angelis a nobis tunc videbitur cum equales angelis erimus. Sed nec tunc videbitur sicut ista visibilia que corporali visione cernuntur: sed unigenitus qui est in sinu patris ipse narrabit: quod non ad oculos sed ad mentium visionem pertinet. Sicut ergo si solem istum videre vellemus: oculum corporis purgarem sic volentes videre deum: oculum mentis purgemus. Sed quod hec visio in futuro speratur quid agendum est: quo solatio utendum: dum adhuc peregrinamur in corpore: diligamus inuicem: et sic deus in nobis manet.

Et charitas eius in nobis perfecta est. Incipe diligere cepit deus in te esse: cresce in dilectione et amplius habitando in te deus faciet te perfectum: ut diligas et inuicem.

Et mundus eos audit. nam ad ea que predicant afficitur. Nos ex deo sumus. regenerati. Qui novit deum. fide formata charitate. Audit nos. ac quiescedo doctrine nostre. Qui non est ex deo non audit nos. sed magis abhorret doctrinam suam. In hoc ergo spiritus in ipso erroris. id est doctoris et discipulorum vitiosus: et doctoris et discipulorum erroris falsi. Charissimi. Declarata veritate de christi incarnatione. hunc reuertit ad tractandum de charitate: de qua in hoc libro principaliter intendit: ut patet ex processu libri. propter quod tractando de alijs intermiscet de charitate. ad quam inducit hic quadruplici ratione. Prima sumit ex filtratione dei quam per charitatem consequimur. nam ipsa dividit inter filios regni et perditionis. id dicitur: diligamus nos inuicem quia charitas ex deo est. id est deo infusa est.

Et omnis qui diligit fratrem suum ex deo natus est. quia charitas est quedam participatio diuine nature in nobis. Et cognoscit. hic ponitur ratio secunda que accipitur ex dei cognitione quam debemus appetere: et sic hanc habemus per charitatem. nam sicut malicia voluntatis per habitum vitiosum peruertit rationis iudicium: ita econuerso bonitas eius que est per charitatem causatur in intellectu iudicium rectum. propter quod dicitur. Animalis homo non sapit ea que sunt spiritus dei. spiritualis autem iudicat omnia: et hoc est quod dicitur. Et cognoscit deum scilicet habens charitatem. Qui non diligit. dilectione charitativa. Non novit deum. id est noticia meritoria. Quoniam de charitate est. non est per hoc intelligendum quod deus sit charitas mouens immediate voluntatem humanam ad actum diligendi sine habitu medio. ut videtur sentire magister sententiarum in xvij. dist. primi libri. quia sic tolleretur ratio delectabilis ab actu diligendi: nam habitus perficiens potentiam facit actum delectabilem. v. Et deus autem non potest esse forma perficiens potentiam voluntatis create. ergo etc. Similiter ratio meriti. nam sic in actu diligendi voluntas esset in modo mota. et sic non diligeret libere nec per consequens meritorie. ideo tenetur ab omnibus doctoribus quod de mouet ipsam voluntatem ad actum diligendi meritorie per habitum charitatis infusum. sicut intellectum ad actum credendi per habitum fidei. Est igitur sic intelligendum: Quoniam deus charitas est. scilicet increata. sicut est bonitas et sapientia. ad cuius cognitionem rectam inclinat charitatis habitus ut dictum est supra. Obiectum enim huius cognitionis non est verum absolute: sed verum confuse se habens appetitui recto. ideo subtracta dilectione charitativa que facit appetitum intellectum rectum maxime circa deum non remanet talis cognitio.

In hoc apparuit. hic ponitur tertia ratio que accipit ex dei imitatione que est ex dilectione dei ad nos. Quoniam filium suum unigenitum. id est in humanitate assumptum. et vitam gratie quam influit nobis: sicut caput influit sensum et motum membris suis. Sed quoniam prior ipse dilexit nos. diligere est velle alicui bonum. quicquid autem boni nature vel gratie vel glorie in nobis est vel potest esse: totum est a deo agente voluntarie.

Et misit filium suum propter peccata. id est hostiam pro qua deus pro nobis propter redde ret. Pro peccatis nostris. tollit deus ex hoc concludit iterum. Charissimi mihi etc. et per litteras. Deum. hunc ponit contra rationem que accipit ex diuina maiestione in nobis. quia debemus appetere lumen. et hanc fac charitativa dilectione. non autem visio que non habet in presenti vita. et hunc est quod dicitur: Deum nemo vidit unquam. Ego. xxiiij. Non videbit me homo et viuere. Dicit tunc Augustinus. quod concessit fuit paulo et moysi videre diuinam essentiam. sed hunc fuit in raptu et transitorie et non mansue. de qua mansuetudo est hic sermo: ut patet ex litteris.

Si diligamus in charitativa. Deus in nobis manet. sic amatum in amate quod dem maiestio est aliqualiter eadem cum maiestione patrie. Nam habitus charitatis non euacuat adueniente statu patrie: sed manet et proficitur. sed cognitio vie euacuat. Et charitas eius in nobis perfecta est. exponatur sicut. h. ij. ca.

non est verum absolute: sed verum confuse se habens appetitui recto. ideo subtracta dilectione charitativa que facit appetitum intellectum rectum maxime circa deum non remanet talis cognitio. In hoc apparuit. hic ponitur tertia ratio que accipit ex dei imitatione que est ex dilectione dei ad nos. Quoniam filium suum unigenitum. id est in humanitate assumptum. et vitam gratie quam influit nobis: sicut caput influit sensum et motum membris suis. Sed quoniam prior ipse dilexit nos. diligere est velle alicui bonum. quicquid autem boni nature vel gratie vel glorie in nobis est vel potest esse: totum est a deo agente voluntarie.

Et misit filium suum propter peccata. id est hostiam pro qua deus pro nobis propter redde ret. Pro peccatis nostris. tollit deus ex hoc concludit iterum. Charissimi mihi etc. et per litteras. Deum. hunc ponit contra rationem que accipit ex diuina maiestione in nobis. quia debemus appetere lumen. et hanc fac charitativa dilectione. non autem visio que non habet in presenti vita. et hunc est quod dicitur: Deum nemo vidit unquam. Ego. xxiiij. Non videbit me homo et viuere. Dicit tunc Augustinus. quod concessit fuit paulo et moysi videre diuinam essentiam. sed hunc fuit in raptu et transitorie et non mansue. de qua mansuetudo est hic sermo: ut patet ex litteris.

Si diligamus in charitativa. Deus in nobis manet. sic amatum in amate quod dem maiestio est aliqualiter eadem cum maiestione patrie. Nam habitus charitatis non euacuat adueniente statu patrie: sed manet et proficitur. sed cognitio vie euacuat. Et charitas eius in nobis perfecta est. exponatur sicut. h. ij. ca.

Et charitas eius in nobis perfecta est. exponatur sicut. h. ij. ca.

Job. 3. 1

B

Job. 3. 6

De cose. dil. 2. c. iterat. 3. fine. 5. q. 5. c. no. ois. 23. q. 4. c. de nos. potest.

Job. 1. 6

1. lum. 6. c

micum

In hoc

Rom. 5. a michi: sic et ipe inimicos dilexit. **In hoc cogno.** **As** sciens si habeam spm dei. **In**terroga viscera tua: si sunt plena charitate hēs spm dei: **Quia** cha. dei dif. ē i cordib' nris p spm scm q' dar' ē nob. **Qm** i eo ma. rē. **Pe**i nob manet r nos in deo. r nō de salute des peret: qz r si morbi sce-

In hoc cogno. **As** sciens si habeam spm dei. **In**terroga viscera tua: si sunt plena charitate hēs spm dei: **Quia** cha. dei dif. ē i cordib' nris p spm scm q' dar' ē nob. **Qm** i eo ma. rē. **Pe**i nob manet r nos in deo. r nō de salute des peret: qz r si morbi sce-

Quisq's cōfessus fu. **Supra** dixerat si diligamus de' manet in nobis. **H** dicit q' cōfessus f. q. i. e. f. d. in deo manet et de' in eo. **In**nuans q' q'sq's hz dilectionē in frēs: ille vere testat' iēsu esse dei filiū. **Quare** em' causarum effect' cōueniūt: r ipe cause pūcūt d' **Pe**i in eo rē. **Ac**issim in se habitāt q' cōtinet r q' p'inet: habitas in deo hz vt cōtinearis hitat i te de' sed vt cōtineat ne cadas quō cadet quē cōtinet de? **Et** nos cognoū. **Mos** vidim' r testamur q' d' misit filiū suū r cognouim' q' cā h' fecit. nō q' idigeret: non qz aliqd deberet hz sola charitate: cum hret vnicū noluit illū esse vniū: hz vt fratres haberet: r adoptauit illū q' cuz illo possideret vitā eternā.

Deus faciet te pfectū. a si diligim' manet in no ei' i nobis pfecta ē. **In** hoc cogno bis: qd' tali exprimero pbam': qm' de spu. s. d. n. **Scim' qm' i eo māem' : r ipe i nob** a s' subleitet de diuinitate sua facit scire r loqui. b s' p' h' pbam' q' de p'f'is dedit: qz vidim'. i. p' qm' de spūscō suo dedit nob. **Et** b inspiratē spm fide nouim': r p' restitūcā spm restificamur: qd' nō h' d' spm scm nō acceperūt. s' qz i mūdo erat r mūd' eū nō cognouit. **nos vidim' r testificamur: qm' p' f** a s' ad cognitiōē hoim'. b s' nō mō saluatore: sed r iudicem. **misit filiū suū saluatore' mundi** f s' nos p' spm darū credim' r testificamur r exem plo nro d' h' p' eūdē spm cōfessus vera cōfessione cordis: vt nec hereticor' fraudib' nec psecutor' tor mētis nec carnaliū fratru' cēptis nec p'p'ia fragilitate tiberet. a s' nō dicit dñs iēsus nisi i spi. rē.

Quisq's p'fessus fuerit quōniā iesus ē fili' dei: de' i eo māet: r ipe in deo. **Et** nos cognouim' r credimus charitati. quā hz de' i nob. **De** charitas ē: r q' manet i charitate in deo manet: r deus in eo.

Quisq's p'fessus fuerit quōniā iesus ē fili' dei: de' i eo māet: r ipe in deo. **Et** nos cognouim' r credimus charitati. quā hz de' i nob. **De** charitas ē: r q' manet i charitate in deo manet: r deus in eo.

In h' p'fecta est charitas nobiscū vt fiducia habeam' i die iudicij: qz sic ille ē: r nos sum' i h' mūdo. **Amor** nō ē i charitate: hz p'fecta charitas foras mittit timōrem: quōniā timor penā hz. **Qui** aut' timet: nō ē p'fect' i charitate. **Mos** ergo diligam' deū quōniā deus prior dilexit nos. **Si** quis dixerit: quā diligo deū: r frēm suum oderit mēdax ē. **Qui** enī nō dili-

In h' p'fecta est charitas nobiscū vt fiducia habeam' i die iudicij: qz sic ille ē: r nos sum' i h' mūdo. **Amor** nō ē i charitate: hz p'fecta charitas foras mittit timōrem: quōniā timor penā hz. **Qui** aut' timet: nō ē p'fect' i charitate. **Mos** ergo diligam' deū quōniā deus prior dilexit nos. **Si** quis dixerit: quā diligo deū: r frēm suum oderit mēdax ē. **Qui** enī nō dili-

Phil. 1. c sed optare vt veniat: sicut paulus: **Cupio** dissolui et esse cum xpo. **Quia** sic ille rē. **Et** expositū est: sicut non semper ad equalitatē sed ad quandam similitudinē dicitur sic aures habeo sic r imago: si ad imaginē dei facti sumus qre nō sic de' sum? **Amor** nō ē. **Per** h' intelligit p'fecta charitas: qz i tall charitate q' ad imitationē diuīe bonitatis etiā inimicis bñfacit: nō ē timor. **Foras** mittit. **Illud** de q' dicit: **Initiū** sapie timor dñi q' timet q'sq' incipiens opa iusticie ne veniat districtus iudex r se min' castigatus dānet: p'fecta charitas p'fectā facit iusticiā. nec hz vñ timet: sed desiderat. **Aliud** est timere deum: ne mittat in gehennā qui timor nō dum castus cessabit. **Aliud** timere deū ne te deserat: qui timor castus permanet in seculum seculi quia desiderat aduentum sponsi. **Quis** deus prior. **Dilectio** dei dedit nob' vt diligerem' eū. **Vñ** dicit: **Ipse** vos me elegit: sed ego elegi vos.

Phil. 1. c sed optare vt veniat: sicut paulus: **Cupio** dissolui et esse cum xpo. **Quia** sic ille rē. **Et** expositū est: sicut non semper ad equalitatē sed ad quandam similitudinē dicitur sic aures habeo sic r imago: si ad imaginē dei facti sumus qre nō sic de' sum? **Amor** nō ē. **Per** h' intelligit p'fecta charitas: qz i tall charitate q' ad imitationē diuīe bonitatis etiā inimicis bñfacit: nō ē timor. **Foras** mittit. **Illud** de q' dicit: **Initiū** sapie timor dñi q' timet q'sq' incipiens opa iusticie ne veniat districtus iudex r se min' castigatus dānet: p'fecta charitas p'fectā facit iusticiā. nec hz vñ timet: sed desiderat. **Aliud** est timere deum: ne mittat in gehennā qui timor nō dum castus cessabit. **Aliud** timere deū ne te deserat: qui timor castus permanet in seculum seculi quia desiderat aduentum sponsi. **Quis** deus prior. **Dilectio** dei dedit nob' vt diligerem' eū. **Vñ** dicit: **Ipse** vos me elegit: sed ego elegi vos.

Deū quem

Deu que non videt. Ideo non videt deum: quia non habet dilectionem: id non habet dilectionem: quia non diligit fratrem: quia si habet dilectionem: videret deum ergo purgato oculo per dilectionem tendam ad commendam incommutabilem dei substantiam.

Et si mandatus. **He** quis audeat dicere: dilige re possit deum: etiam si non diligam fratrem. addit: **Et** m. r. q. quod diligis eum cui negligis mandatus? **Quis** dicitur. **U. V.**

O cre. **C**redit qui sic vivit quod xps pcepit. alii tamen demoni cre dunt. **Quia** autem propter fidei verum nullam: vel etiam si bona videantur sunt inania: quia ppter viam xpm. **Quis** qui cre. Vere qui diligit deum diligit fratrem. **Quia** qui diligit deum primum: diligit deum filium a se genitum. et qui diligit deum filium: diligit etiam dei filios membra illius capitis. Ergo diligamus filios dei: ut diligamus filium dei cui membra sunt. et diligendo filium iterum diligamus patrem: dilectio enim copaginat corpus xpi ut sit vnus xps. Ita qui amat fratrem: amat seipsum. **Cum** illo enim ipse vnus est.

Rec potest non diligeret xps membra xpi diligit. Sic qui filium diligit qui est idem eius pater: necessarius et primum diligit. **Quis** qui cre. **Et** vere qui diligit deum diligit et fratrem. nam qui diligit deum qui genuit diligit eum qui genitus est: sicut qui genitus est ab eo. et quis natus: qui credit et. et quis est qui genuit: deus pater. **Qui** ergo diligit deum generantem in fide: diligit generantem in fide. et convenienter loquens de dilectione meminit fidei: quia si quis adeo est durus ut negligat amare hominem. propter hoc quod homo est: quod in eodem exilio est: monendus est ut saltem id diligit: quia ex deo natus est: quia princeps eiusdem gratie est. **Sed** quia multi diligunt primum propter consanguinitatem vel propter temporale commodum: determinat quis verus amator est primum.

Gravia non sunt. **Non** trabunt deorsum ut talentum plumbi: sed sursum vehit: et excelsos facit custodiam mandatorum dei. **Gravia** non sunt. **Iugum** enim diuinae: et onus leue: **Quia** enim natura sua dura sunt et aspera: amor dei et spes premij facit leuia. **Si** quis graua esse dicat: infirmitatem suam accusat: quia foris sunt leuia: et vere non sunt graua: quia o quod nascitur nascitur ex deo. qui diligit deum: et primum. **Qui** de mandatis dei ita se instituit ut ea ad actionem producat: et hic vincit mundum primum blandimenta vel aduersitates seculi: etiam ipsam mortem corporis: quia qui sursum sunt non qui sursum trahit: ne quis sua virtute possit se posse vincere mundum. subdit: **Et** hec est victoria que vincit mundum fides nostra. **Haec** fides que per dilectionem operatur: que dei auxilium flagitat. **Quis** est qui vincit. **Et** determinat que fides vincit. **scilicet** fides christi quasi vere per fidem vincit mundum: quia per alium non vincitur.

Fides nostra. **Ecce** que fides vincit: qui credit verum hominem et verum deum.

bene est illud quod prius nobis occurrit ad diligendum. et hinc arguit apostolus quod primus eo quod est magis nobis cognitus occurrit magis nobis diligendus. propter quod si aliquid primus non diligit argui potest quod deum non diligit. non quia primus sit magis diligendus: sed quia nobis primo occurrit diligendus ut dicitur e. vñ dicit **Greg.** homel. xxxvii. **Et** his qui animus nouit surgit ad incognita que non nouit: ut per hoc quod scit notum diligere discat et incognita amare. et sic intelligitur quod dicitur: **Qui** enim non diligit fratrem suum quem videt: et sic occurrit sibi primo diligendus ratione similitudinis in specie: **Ecce** rñ. **De** animal diligit sibi simile etc. **Quia** deum quem non videt. et sic primo non occurrit diligendus.

Quo potest diligeret. q. d. non est probabile: quia dilectio primum est quidam via ad dilectionem dei. non tamen sequitur propter hoc quod sit maior vel perfectior: sed magis e converso. nam illud quod est prius in via generationis est posterius ordine perfectionis: sicut patet de pueritia et statu virili. **Et** hoc mandatum habemus a deo: **Matth.** xxii. vbi preceptum de dilectione primum coniungitur mandato de dilectione dei.

In ca. iiii. vbi dicitur post illa: **Am** deus charitas est: **Non** est per hoc intelligendum quod deus sit charitas (mouens immediate voluntatem).

Additio. **Quoniam** rationes que tangit post illarum ad ostendendum quod non est intelligendum deum esse charitatem mouentem immediate voluntatem ad actum diligendi merito: sine aliquo habitu medio sint effectuales. et contra a doctoribus teneantur. **Non** videndum est quod dicendum sit ad auctores scripturarum precipue Augustini ex quibus videtur quod deus est illa dilectio qua homo diligit primum: ut in. viii. de trinitate. dicitur in. xv. de tri. quod ita dicitur est: **Deus** charitas est: sicut dicitur: **Deus** spiritus est. sed manifestum est quod de essentialiter dicitur spiritus: et charitas est ipse deus essentialiter. **Ad** quod auctores respondendum est secundum scripturam. **Secunda** quod rñ. ar. ij. in responsione primi argumenti: quod ipsa essentia diuina charitas est: sicut et sapientia est: sicut bonitas est: vñ sicut boni dicuntur bonitate que deus est et sapientes sapia que deus est: quia bonitas que formaliter boni sumus est participatio quidam diuine bonitatis et sapientia que formaliter sapientes sumus est participatio diuine sapientie: ita etiam charitas que formaliter diligimus primum est participatio quidam diuine charitatis. **Unde** enim modus loquendi consuetus est apud platonicos: quod rum doctrinis Augustinus. fuit ibi: quod quidam non aduertentes ex verbis eius superserunt occasionem errandi. **Et** ille.

Quis qui credit. **Hec** est tertia **Ca. V** pars principalis tractatus huius epistole: in qua tractat beatus iohannes de eterna verbi emanatione. **Et** diuiditur in duas partes. quia primo continuat se predictis immediate de dilectione proximi. secundo tractat de emanatione verbi. ibi: **Hec** est victoria. **Circa** primum dicitur: **Quis** qui credit. fide charitate formata. **Et** **Quoniam** iesus. nazarenus.

Est christus. in lege et prophetis promissus. **Et** ex deo natus est. per regenerationem baptismalem. **Et** omnis qui diligit eum qui genuit. id est deum qui fideles suos filios fecit. **Et** diligit et eum qui natus est ex deo. id est quem cumque fidelem. aliter non diligeret et insufficienter deum nisi cum eo diligeret membra eius: ideo subditur: **In** hoc cognoscimus quoniam diligimus natos dei cum deum diligamus. nam dilectio dei includit dilectionem proximi: ut dicitur: **Et** cum est: sed quia amor dei non est otiosus: operatur enim magna si est: ut dicitur **Greg.** homel. xx. id subditur: **Et** mandata eius faciamus. **Partio** enim dilectionis exhibitio est operis. **Et** hec est enim charitas dei. id est hoc exigit dei charitas. **Et** mandata eius custodiamus. corde retinendo et opere adimplendo. **Et** ne aliquis se excuset propter difficultatem. **Remouet** dicens: **Et** mandata eius graua non sunt. **Scilicet** amanti: nam illa que de natura sua dura sunt et aspera: amor dei et spes premij facit leuia. ideo subditur: **Quoniam** omne quod natum est ex deo. per fidem charitate formatam. **Et** vincit mundum. id est tentationes diaboli mundi et persecutiones. **Et** hec. **Posita** continuatione dictis de dilectione proximi: hic consequenter determinat de emanatione verbi. et primo ponitur determinatio. scilicet de determinationis manifestatio. ibi: **Et** spiritus est. tertio manifestationis intentio. ibi: **Et** hoc est testimonium. **Circa** primum continuando se ad hoc quod dixerat imediante: **Omne** quod natum est ex deo vincit mundum. ostendit quid sit illud quod facit vincere. dicens: **Et** hec est victoria que vincit mundum. id est facit vincere.

Fides nostra. de verbo dei. ideo subditur: **Quis** est autem qui vincit mundum nisi qui credit. fide formata. **Quoniam** iesus est filius dei. naturalis et per consequens eiusdem nature cum eo: non idcirco specificata. quia natura diuina non est diuisibilis sicut humana: sed idcirco numerali: distincta tamen in persona. quia natura non patitur nec ratio quod gignens et genitus ab eo sint

Et hec est victoria que vincit mundum. id est tentationes diaboli mundi et persecutiones. **Et** hec. **Posita** continuatione dictis de dilectione proximi: hic consequenter determinat de emanatione verbi. et primo ponitur determinatio. scilicet de determinationis manifestatio. ibi: **Et** spiritus est. tertio manifestationis intentio. ibi: **Et** hoc est testimonium. **Circa** primum continuando se ad hoc quod dixerat imediante: **Omne** quod natum est ex deo vincit mundum. ostendit quid sit illud quod facit vincere. dicens: **Et** hec est victoria que vincit mundum. id est facit vincere.

Quis est autem qui vincit mundum nisi qui credit. fide formata. **Quoniam** iesus est filius dei. naturalis et per consequens eiusdem nature cum eo: non idcirco specificata. quia natura diuina non est diuisibilis sicut humana: sed idcirco numerali: distincta tamen in persona. quia natura non patitur nec ratio quod gignens et genitus ab eo sint

Et hec est victoria que vincit mundum. id est tentationes diaboli mundi et persecutiones. **Et** hec. **Posita** continuatione dictis de dilectione proximi: hic consequenter determinat de emanatione verbi. et primo ponitur determinatio. scilicet de determinationis manifestatio. ibi: **Et** spiritus est. tertio manifestationis intentio. ibi: **Et** hoc est testimonium. **Circa** primum continuando se ad hoc quod dixerat imediante: **Omne** quod natum est ex deo vincit mundum. ostendit quid sit illud quod facit vincere. dicens: **Et** hec est victoria que vincit mundum. id est facit vincere.

Quis est autem qui vincit mundum nisi qui credit. fide formata. **Quoniam** iesus est filius dei. naturalis et per consequens eiusdem nature cum eo: non idcirco specificata. quia natura diuina non est diuisibilis sicut humana: sed idcirco numerali: distincta tamen in persona. quia natura non patitur nec ratio quod gignens et genitus ab eo sint

Et hec est victoria que vincit mundum. id est tentationes diaboli mundi et persecutiones. **Et** hec. **Posita** continuatione dictis de dilectione proximi: hic consequenter determinat de emanatione verbi. et primo ponitur determinatio. scilicet de determinationis manifestatio. ibi: **Et** spiritus est. tertio manifestationis intentio. ibi: **Et** hoc est testimonium. **Circa** primum continuando se ad hoc quod dixerat imediante: **Omne** quod natum est ex deo vincit mundum. ostendit quid sit illud quod facit vincere. dicens: **Et** hec est victoria que vincit mundum. id est facit vincere.

Quis est autem qui vincit mundum nisi qui credit. fide formata. **Quoniam** iesus est filius dei. naturalis et per consequens eiusdem nature cum eo: non idcirco specificata. quia natura diuina non est diuisibilis sicut humana: sed idcirco numerali: distincta tamen in persona. quia natura non patitur nec ratio quod gignens et genitus ab eo sint

et hinc arguit apostolus quod primus eo quod est magis nobis cognitus occurrit magis nobis diligendus. propter quod si aliquid primus non diligit argui potest quod deum non diligit. non quia primus sit magis diligendus: sed quia nobis primo occurrit diligendus ut dicitur e. vñ dicit **Greg.** homel. xxxvii. **Et** his qui animus nouit surgit ad incognita que non nouit: ut per hoc quod scit notum diligere discat et incognita amare. et sic intelligitur quod dicitur: **Qui** enim non diligit fratrem suum quem videt: et sic occurrit sibi primo diligendus ratione similitudinis in specie: **Ecce** rñ. **De** animal diligit sibi simile etc. **Quia** deum quem non videt. et sic primo non occurrit diligendus.

Quo potest diligeret. q. d. non est probabile: quia dilectio primum est quidam via ad dilectionem dei. non tamen sequitur propter hoc quod sit maior vel perfectior: sed magis e converso. nam illud quod est prius in via generationis est posterius ordine perfectionis: sicut patet de pueritia et statu virili. **Et** hoc mandatum habemus a deo: **Matth.** xxii. vbi preceptum de dilectione primum coniungitur mandato de dilectione dei.

In ca. iiii. vbi dicitur post illa: **Am** deus charitas est: **Non** est per hoc intelligendum quod deus sit charitas (mouens immediate voluntatem).

Additio. **Quoniam** rationes que tangit post illarum ad ostendendum quod non est intelligendum deum esse charitatem mouentem immediate voluntatem ad actum diligendi merito: sine aliquo habitu medio sint effectuales. et contra a doctoribus teneantur. **Non** videndum est quod dicendum sit ad auctores scripturarum precipue Augustini ex quibus videtur quod deus est illa dilectio qua homo diligit primum: ut in. viii. de trinitate. dicitur in. xv. de tri. quod ita dicitur est: **Deus** charitas est: sicut dicitur: **Deus** spiritus est. sed manifestum est quod de essentialiter dicitur spiritus: et charitas est ipse deus essentialiter. **Ad** quod auctores respondendum est secundum scripturam. **Secunda** quod rñ. ar. ij. in responsione primi argumenti: quod ipsa essentia diuina charitas est: sicut et sapientia est: sicut bonitas est: vñ sicut boni dicuntur bonitate que deus est et sapientes sapia que deus est: quia bonitas que formaliter boni sumus est participatio quidam diuine bonitatis et sapientia que formaliter sapientes sumus est participatio diuine sapientie: ita etiam charitas que formaliter diligimus primum est participatio quidam diuine charitatis. **Unde** enim modus loquendi consuetus est apud platonicos: quod rum doctrinis Augustinus. fuit ibi: quod quidam non aduertentes ex verbis eius superserunt occasionem errandi. **Et** ille.

Quis qui credit. **Hec** est tertia **Ca. V** pars principalis tractatus huius epistole: in qua tractat beatus iohannes de eterna verbi emanatione. **Et** diuiditur in duas partes. quia primo continuat se predictis immediate de dilectione proximi. secundo tractat de emanatione verbi. ibi: **Hec** est victoria. **Circa** primum dicitur: **Quis** qui credit. fide charitate formata. **Et** **Quoniam** iesus. nazarenus.

Est christus. in lege et prophetis promissus. **Et** ex deo natus est. per regenerationem baptismalem. **Et** omnis qui diligit eum qui genuit. id est deum qui fideles suos filios fecit. **Et** diligit et eum qui natus est ex deo. id est quem cumque fidelem. aliter non diligeret et insufficienter deum nisi cum eo diligeret membra eius: ideo subditur: **In** hoc cognoscimus quoniam diligimus natos dei cum deum diligamus. nam dilectio dei includit dilectionem proximi: ut dicitur: **Et** cum est: sed quia amor dei non est otiosus: operatur enim magna si est: ut dicitur **Greg.** homel. xx. id subditur: **Et** mandata eius faciamus. **Partio** enim dilectionis exhibitio est operis. **Et** hec est enim charitas dei. id est hoc exigit dei charitas. **Et** mandata eius custodiamus. corde retinendo et opere adimplendo. **Et** ne aliquis se excuset propter difficultatem. **Remouet** dicens: **Et** mandata eius graua non sunt. **Scilicet** amanti: nam illa que de natura sua dura sunt et aspera: amor dei et spes premij facit leuia. ideo subditur: **Quoniam** omne quod natum est ex deo. per fidem charitate formatam. **Et** vincit mundum. id est tentationes diaboli mundi et persecutiones. **Et** hec. **Posita** continuatione dictis de dilectione proximi: hic consequenter determinat de emanatione verbi. et primo ponitur determinatio. scilicet de determinationis manifestatio. ibi: **Et** spiritus est. tertio manifestationis intentio. ibi: **Et** hoc est testimonium. **Circa** primum continuando se ad hoc quod dixerat imediante: **Omne** quod natum est ex deo vincit mundum. ostendit quid sit illud quod facit vincere. dicens: **Et** hec est victoria que vincit mundum. id est facit vincere.

Quis est autem qui vincit mundum nisi qui credit. fide formata. **Quoniam** iesus est filius dei. naturalis et per consequens eiusdem nature cum eo: non idcirco specificata. quia natura diuina non est diuisibilis sicut humana: sed idcirco numerali: distincta tamen in persona. quia natura non patitur nec ratio quod gignens et genitus ab eo sint

Et hec est victoria que vincit mundum. id est tentationes diaboli mundi et persecutiones. **Et** hec. **Posita** continuatione dictis de dilectione proximi: hic consequenter determinat de emanatione verbi. et primo ponitur determinatio. scilicet de determinationis manifestatio. ibi: **Et** spiritus est. tertio manifestationis intentio. ibi: **Et** hoc est testimonium. **Circa** primum continuando se ad hoc quod dixerat imediante: **Omne** quod natum est ex deo vincit mundum. ostendit quid sit illud quod facit vincere. dicens: **Et** hec est victoria que vincit mundum. id est facit vincere.

Quis est autem qui vincit mundum nisi qui credit. fide formata. **Quoniam** iesus est filius dei. naturalis et per consequens eiusdem nature cum eo: non idcirco specificata. quia natura diuina non est diuisibilis sicut humana: sed idcirco numerali: distincta tamen in persona. quia natura non patitur nec ratio quod gignens et genitus ab eo sint

Et hec est victoria que vincit mundum. id est tentationes diaboli mundi et persecutiones. **Et** hec. **Posita** continuatione dictis de dilectione proximi: hic consequenter determinat de emanatione verbi. et primo ponitur determinatio. scilicet de determinationis manifestatio. ibi: **Et** spiritus est. tertio manifestationis intentio. ibi: **Et** hoc est testimonium. **Circa** primum continuando se ad hoc quod dixerat imediante: **Omne** quod natum est ex deo vincit mundum. ostendit quid sit illud quod facit vincere. dicens: **Et** hec est victoria que vincit mundum. id est facit vincere.

Quis est autem qui vincit mundum nisi qui credit. fide formata. **Quoniam** iesus est filius dei. naturalis et per consequens eiusdem nature cum eo: non idcirco specificata. quia natura diuina non est diuisibilis sicut humana: sed idcirco numerali: distincta tamen in persona. quia natura non patitur nec ratio quod gignens et genitus ab eo sint

Et hec est victoria que vincit mundum. id est tentationes diaboli mundi et persecutiones. **Et** hec. **Posita** continuatione dictis de dilectione proximi: hic consequenter determinat de emanatione verbi. et primo ponitur determinatio. scilicet de determinationis manifestatio. ibi: **Et** spiritus est. tertio manifestationis intentio. ibi: **Et** hoc est testimonium. **Circa** primum continuando se ad hoc quod dixerat imediante: **Omne** quod natum est ex deo vincit mundum. ostendit quid sit illud quod facit vincere. dicens: **Et** hec est victoria que vincit mundum. id est facit vincere.

Quis est autem qui vincit mundum nisi qui credit. fide formata. **Quoniam** iesus est filius dei. naturalis et per consequens eiusdem nature cum eo: non idcirco specificata. quia natura diuina non est diuisibilis sicut humana: sed idcirco numerali: distincta tamen in persona. quia natura non patitur nec ratio quod gignens et genitus ab eo sint

f. 15. a. f. c. finali.

¶ 2 * vnum

18 a) Hic est qui venit p aqua. De qz sola fides et pfectio diuinitatis no sufficit ad salutem ad vincendu mundu addit et de huanitate.

b) Spus. i. hūana aia quam emisit i passioe Aqua et sanguis q fluxerūt de latere: qd fieri nō posset si verā carnis naturā nō haberet

c) Quonia tres sunt q. Per b apparet qd iesus ē veritas, verus deus: verū hō: qui de vtroqz habem certum testimoniu: de deitate p patrē et filiū et spiri- tū sanctū: de hūanita- te p aiam aquā et san- guinem.

d) Si testimoniu ho. Magnū est testimoniu dāuid. hōis qd de filio dei phibet. Dixit d. d. m. f. a d. m. q etiaz inducit filiū loquentē

e) Qui credit in filiū di: hz testimo- nium dei in se. Qui non credit filio mēdacē fac eū: qz nō credit in testimonio qd testificat ē deo de filio suo. Et hoc est testimoni- um: quoniam vitam eternam de- dit nobis de: et hęc vita in filio

f) Hic est. s. dei filius eternaliter a patre genitus. Qui venit. in mundū. ad nos saluandū. De aqua. baptisimaleni qz p factum sue sacratissime carnis in baptismo dedit vim regenerationis aqz. Et sanguis. effusum in p̄ciū nre salutis. Iesus christus. verus hō. In aqua solū. sicut iohānes baptista cuius baptismus solum lauabat

g) Hic ē qz vērū p aquā et sanguinez iesus xps. Nō i aq solū: s; i aq et s; et s; fm hoim sit passus tñ spūs vifus sup eū baptisari in specie colūbe: vel spūs. i. ois spūalis docet testat hoc q xps est veritas: verū dei filiū nō fantasma. verus mediator: et reconciliator: imu- nis a pctō et sufficiens ad auferēda oia pctā mūdi

h) Hic ē qz vērū p aquā et sanguinez iesus xps. Nō i aq solū: s; i aq et s; et s; fm hoim sit passus tñ spūs vifus sup eū baptisari in specie colūbe: vel spūs. i. ois spūalis docet testat hoc q xps est veritas: verū dei filiū nō fantasma. verus mediator: et reconciliator: imu- nis a pctō et sufficiens ad auferēda oia pctā mūdi

i) Hic ē qz vērū p aquā et sanguinez iesus xps. Nō i aq solū: s; i aq et s; et s; fm hoim sit passus tñ spūs vifus sup eū baptisari in specie colūbe: vel spūs. i. ois spūalis docet testat hoc q xps est veritas: verū dei filiū nō fantasma. verus mediator: et reconciliator: imu- nis a pctō et sufficiens ad auferēda oia pctā mūdi

vnū in supposito. a) Hic est. s. dei filius eternaliter a patre genitus. Qui venit. in mundū. ad nos saluandū. De aqua. baptisimaleni qz p factum sue sacratissime carnis in baptismo dedit vim regenerationis aqz. Et sanguis. effusum in p̄ciū nre salutis. Iesus christus. verus hō. In aqua solū. sicut iohānes baptista cuius baptismus solum lauabat

b) Qui venit. in mundū. ad nos saluandū. De aqua. baptisimaleni qz p factum sue sacratissime carnis in baptismo dedit vim regenerationis aqz. Et sanguis. effusum in p̄ciū nre salutis. Iesus christus. verus hō. In aqua solū. sicut iohānes baptista cuius baptismus solum lauabat

c) Quonia tres sunt q. Per b apparet qd iesus ē veritas, verus deus: verū hō: qui de vtroqz habem certum testimoniu: de deitate p patrē et filiū et spiri- tū sanctū: de hūanita- te p aiam aquā et san- guinem.

d) Si testimoniu ho. Magnū est testimoniu dāuid. hōis qd de filio dei phibet. Dixit d. d. m. f. a d. m. q etiaz inducit filiū loquentē

e) Qui credit in filiū di: hz testimo- nium dei in se. Qui non credit filio mēdacē fac eū: qz nō credit in testimonio qd testificat ē deo de filio suo. Et hoc est testimoni- um: quoniam vitam eternam de- dit nobis de: et hęc vita in filio

f) Hic est. s. dei filius eternaliter a patre genitus. Qui venit. in mundū. ad nos saluandū. De aqua. baptisimaleni qz p factum sue sacratissime carnis in baptismo dedit vim regenerationis aqz. Et sanguis. effusum in p̄ciū nre salutis. Iesus christus. verus hō. In aqua solū. sicut iohānes baptista cuius baptismus solum lauabat

g) Hic ē qz vērū p aquā et sanguinez iesus xps. Nō i aq solū: s; i aq et s; et s; fm hoim sit passus tñ spūs vifus sup eū baptisari in specie colūbe: vel spūs. i. ois spūalis docet testat hoc q xps est veritas: verū dei filiū nō fantasma. verus mediator: et reconciliator: imu- nis a pctō et sufficiens ad auferēda oia pctā mūdi

h) Hic ē qz vērū p aquā et sanguinez iesus xps. Nō i aq solū: s; i aq et s; et s; fm hoim sit passus tñ spūs vifus sup eū baptisari in specie colūbe: vel spūs. i. ois spūalis docet testat hoc q xps est veritas: verū dei filiū nō fantasma. verus mediator: et reconciliator: imu- nis a pctō et sufficiens ad auferēda oia pctā mūdi

i) Hic ē qz vērū p aquā et sanguinez iesus xps. Nō i aq solū: s; i aq et s; et s; fm hoim sit passus tñ spūs vifus sup eū baptisari in specie colūbe: vel spūs. i. ois spūalis docet testat hoc q xps est veritas: verū dei filiū nō fantasma. verus mediator: et reconciliator: imu- nis a pctō et sufficiens ad auferēda oia pctā mūdi

De summa...

De 9. a...

De 109...

De 2. c...

De 12. d...

De 5. f...

Vertical text on the right edge of the page, partially cut off.

pter palmā pvaricatōz ptinet ad regnū diaboli: nisi grā dei eruant a tenebris.

Et scim' qm. Nemo sine diuina pgnitione ad vitā eternā puenire: nemo cogscere sine grā dei pōt: qz nemo nouit filiū nisi p̄: neqz p̄m q̄s nouit nisi filiū

Et quia verum deum et verū hominē cognoscitis: et vitā eternā expectatis: custodite vos a doctrinis hereticorum q̄ spēm sanctitatis sibi assumunt: q̄ prauis dogmatib' gloriā incorruptibil' dei in similitudine corruptibilium rex mutant: auaricia enim est simulacrorū seruitus q̄ etiā mundum deo pponit idolatrem sunt.

Custodite. Cū testimoniū pfectionis in multis p̄hibuerit illis. post tū timeri: ne aliq̄s nuper conuersus reliquias sup̄stitionis mēte retinuerit.

Incipit epistola scda eiusdē. Enioz electe dñe et erit i' genū: Sit vobiscum grātia et misericordiā pax a deo patre.

Et a xpō iesu filio patris in veritate et charitate. Huiusmodi sum valde scilicet fidei et bone vite. Et vobiscum erit in eternum. per gloriam que est gratia consummata.

In maligno. i. in malo igne concupiscētie: Positus est tur fm bonū habitū. s. dei cognitio: cū dicitur: Et scim' qm fili' dei venit in mundum.

in maligno posit' ē. Et scim' quoniam fili' dei venit: et dedit nob sen su vt agnoscam' vey deū: et sim' in vero filio ei'.

vita eterna. Filioz: custodite vos a simulacris. Incipit epistola prima bti iohis apli.

Enioz electe dñe et natis eius q̄s ego diligo in veritate: et nō ego solus sed et omnes qui cognouerunt veritatem: ppter veritatem q̄ pmanet i vobis: et vobiscum erit i' genū.

Epistola bti iohis scda. Enioz electe dñe. Postq̄ bñs iohes in epistola p̄ma instruxit fideles generalit' dicitur in duab' epist' instruit aliq̄s psonas specialit'.

Et a xpō iesu filio patris in veritate et charitate. Huiusmodi sum valde scilicet fidei et bone vite. Et vobiscum erit in eternum. per gloriam que est gratia consummata.

Et scim' qm fili' dei venit in mundum. Et dedit vobis sen. vt agno. ve. deū. b em dedit ap̄s qm apuit illis sensum vt intelligerent scripturas: Lu. vl. Huius aut fidelib' dat sensū cognoscendi deū per fidē. quā habens scit se hēre illā. salte illā q̄ est ex auditu: quīs nesciat se hēre charitatē.

Additio. vincit mundū fides nra. attendendū est q̄ ap̄s supra Heb. xj. dicit de scriis q̄ p fidē vicerūt regna. vñ p̄siderāda est differētia inter istas duas victorias q̄ sūt p fidē: qz vñā dicunt vinci regna p aliā dicitur vici mūdus. Ad qd sciendū q̄ antiq̄. s. p̄es sub ve. te. exstentes: p fidē vincebāt regna sic moyses egyptus: iosue chanaanā: dauid idumeā et hmōi q̄ sunt regna p̄ticularia et p̄tz i historiis ve. te. sed sc̄i sub no. te. in p̄mitiua ecclesia ex̄ntes: nō solū p fidē vicerunt regna s̄ etiā mūdū. et iō de eis dicit: Hec est victoria q̄ vincit mundū fides nra.

Epistola bti iohis scda. Enioz electe dñe. Postq̄ bñs iohes in epistola p̄ma instruxit fideles generalit' dicitur in duab' epist' instruit aliq̄s psonas specialit'.

1. 93. di. c. legimus.

